Stempel listowy
Księgarnia Jagiell. Kraków
1927

№ 13 Łuck, dnia 31 grudnia 1927 r. Rok VII

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WOŁYŃSKIEGO.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Łuck, Urząd Wojewódzki Wołyński.

Cena numeru pojedyńczego wynosi 50 groszy. Dziennik wysyłany będzie po wpłaceniu kwartalnej prenumeraty. Sejmiki Powiatowe, Urzędy Gminne i Magistraty otrzymywać będą Dziennik Urzędowy w Starostwach, natomiast należytości za prenumeratę wpłacać należy w miejscowej Kasie Skarbowej na dochód budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Dział II § 7). Pokwitowania Kas na wpłacone z powyższego tytułu sumy, należy składać w Starostwie celem przesłania tychże Urzędowi Wojewódzkiemu. Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wyraz 30 groszy. Za ogłoszenia o zgubionych dokumentach 3 złote od osoby. Za rejestracje stowarzyszeń 5 złotych. Należytości z powyższego tytułu wpłacać należy również do miejscowych Kas Skarbowych.

Treść:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Zagubione paszporty i dokumenty.

182.

Okólnik

Ministra Spraw Wewnętrznych Nr. 221

z dn 19 grudnia 1927 r. № OP. 1483-27

w sprawie używania przez urzędników nieprzysługujących im tytułów urzędowych.

Do

P. P. Wojewodów, P. Komisarza Rządu na m. stoł. Warszawę, P. Naczelnika Urzędu do Spraw Mniejszości w Katowicach oraz do Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie.

Doszło do mojej wiadomości, że niektórzy urzędnicy państwowi polscy używają tytułów, które otrzymali, będąc na służbie państw zaborczych, a które w hierarchji urzędowej polskiej albo wcale nie są znane, albo nie są przywiązane do zajmowanych przez nich obecnie stanowisk.

Wspomniani urzędnicy częstokroć dają wyraźnie do zrozumienia, że chcą. aby w stosunkach służbowych i poza służbowych w ten sposób ich tytułowano, wyrażając w przeciwnym razie swe niezadowolenie.

Uważając ten stan rzeczy za wysoce niewłaściwy, rozszerzam zarządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26 lipca 1925 r. w sprawie używania właściwej tytulatury (okólnik Nr. 80-AP. 7802) na całokształt stosunków służbowych, a więc nie tylko wyrażających się w pismach urzędowych, lecz i w obcowaniu osobistem.

Zakazuję w szczególności podwładnym używania względem przełożonych tytułów im nie przysługujących, a na przełożonych nakładam obowiązek zwracania podwładnym uwagi na popełnioną niewłaściwość, o ile zakaz ten przekroczą.

Niniejsze należy podać do wiadomości wszystkim urzędnikom i funkcjonarjuszom niższym.

Minister
(—) *Sławoj Składkowski*

183.

Okólnik

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Nr. 227

z dn. 22 grudnia 1927 r. Nr. AC. 9811-27-Obyw.

w sprawie obywatelstwa obcego żon obywateli polskich.

Warszawa, dn. 28 listopada 1927 r.

MIN. SPRAW ZAGRAN.
Departament Konsularny
Nr. K. III. a 6921-27

ODPIS

OKÓLNIK

w sprawie obcego obywatelstwa żon obywateli polskich.

Prawodawstwa niektórych państw przewidują możność zachowania obywatelstwa przez kobiety wychodzące zamąż za obywateli obcych. Wobec wątpliwości, czy w takich wypadkach kobiety wychodzące zamąż za obywateli polskich, dzielą obywatelstwo męża, Ministerstwo Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że wobec wyraźnego brzmienia art. 4 p. 3 i art. 7 ustawy o obywatelstwie z dn. 20.I. 1920 r., iż cudzoziemka nabywa obywatelstwo polskie przez sam fakt zamążpójścia za obywatela polskiego, ewentualne zachowanie obywatelstwa obcego nie może być brane w rachubę przez władze polskie. Kobietom takim nie należy zatem wizować posiadanych paszportów obcych, a wydawać polskie.

Natomiast w wypadkach odzyskania przez kobietę zamężną posiadanego poprzednio obywatelstwa drogą specjalnego oświadczenia złożonego dopiero po ślubie, następuje utrata obywatelstwa polskiego w myśl art. 11 ustawy z dnia 20.I.20 r. przez nabycie obcego obywatelstwa tak samo jak w wypadkach, w których mężatka obywatelka polska nnabywa samodzielnie wogóle obce obywatelstwo (nieposiadane przed ślubem).

Warszawa, dnia 22 grudnia 1927 r.

MIN. SPPAW WEWN.
Nr. AC. 9811-27—Obyw-R.
W sprawie obywatelstwa obcego żon obywateli polskich.

OKÓLNIK Nr. 227.

Panu Wojewodzie (wszystkim), Panu Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę

przesyła się do wiadomości.

Naczelnik Wydziału
(—) *Longchamps*

184.

Okólnik

Wojewody Wołyńskiego Nr. 48

z dnia 22 grudnia 1927 r. (L. R.P.IV.14691)

w przedmiocie powstawania zakładów elektrycznych bez uprawnień rządowych.

Do

wszystkich PP. Starostów i Architektów Rejonowych W-wa Wołyńskiego.

Pomimo szczegółowego wyjaśnienia władzom administracyjnym I instancji okólnikiem U. W. W. O. D. R. P. z dn. 8.II.1926 r. L. RP.—IV—986 niezgodności powstawania zakładów elektrycznych bez uprawnień rządowych, w wielu miejscowościach nadal nie tylko tego rodzaju zakłady powstają, lecz gminy zawierają umowy z przedsiębiorcami w przedmiocie udzielania takowym koncesji, nawet z prawem włączności, pobieraniem opłat pieniężnych lub świadczeń w naturze na rzecz gminy za udzielenie koncesji i t. p.

Tego rodzaju uchwały, zupełnie bezprawne, zostają później zatwierdzone przez Wydziały Powiatowe i wchodzą w życie, częstokroć nawet przed zatwierdzeniem. Z tego powodu powstają bardzo przykre komplikacje. procesy sądowe, dochodzenia i t. p. z narażeniem na szwank zarówno powagi urzędów państwowych i samorządowych jak i majątku publicznego (gminnego) oraz wywołują rozgoryczenie ludności i zawiedzionych przedsiębiorców.

Wobec powyższego poleca się z całą stanowczością dopilnować, żeby tego rodzaju postępowanie, niezgodne z prawem i obowiązującemi przepisami, nie miało miejsca.

Jednocześnie zwraca się uwagę na napotykane często błędne interpretowanie art. 3 [illegible]
nia Min. Rob. Publ. z d[illegible]

Nr. 60 p. 441) o „okolicznościowem" zbywaniu energji, gdyż nie można uważać za „okolicznościowe" oddawanie energji elektrycznej—taki stan, kiedy zawiera się umowa, zmuszająca do zaopatrzenia w prąd całego miasta lub większej jego części w zależności od zgłoszonego zapotrzebowania i to w dodatku z prawem wyłączności (które nadane być może jedynie przez Min. Rob. Publ.).

M. R. P. swą L. XV—2928 z dn. 9.11.27 r. wyjaśniło, że za „okazyjny" zbyt energji należy uznawać taki zbyt, gdy ilość energji dostarczanej na zewnątrz nie przekracza 50% mocy zakładu przemysłowego.

Poleca się nadal wszystkie uchwały ciał samorządowych, dotyczące elektryfikacji, nasuwające najmniejsze wątpliwości, zawieszać w wykonaniu do chwili uzyskania wyjaśnienia od Urzędu Wojewódzkiego (O. D. R. P.) i rozciągnąć nadzór nad ścisłem i odpowiedniem zastosowaniem się zarówno urzędów komunalnych, jak i podległych urzędników do ustaw i przepisów w tej materji obowiązujących.

w/z Wojewoda
(—) *M. Gołębiowski*

185.

INSTRUKCJA

dla władz przemysłowych I i II instancji do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 7 czerwca 1927 roku o prawie przemysłowem.

Uwagi ogólne.

1.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowem będzie nazywane w niniejszej instrukcji „ustawą przemysłową" bez innego, dalszego określenia; artykuły powołane w niniejszej instrukcji bez dalszego określenia należy rozumieć jako artykuły powyżej zaznaczonego rozporządzenia.

2.

Ustawa przemysłowa nie obejmuje postanowień, regulujących stosunki pracy w przemyśle, stąd obowiązujące dotychczas w tej mierze przepisy austrjackiej oraz niemieckiej ustawy przemysłowej zarówno materjalne, jak i formalne (co do władz i postępowania) nie tracą swej mocy z chwilą wejścia w życie ustawy przemysłowej, lecz dopiero w miarę wchodzenia w życie polskich ustaw względnie rozporządzeń, regulujących stosunki pracy w przemyśle i handlu.

3.

Zatrudnienia lub przedsiębiorstwa wyłączone artykułem 2 z pod postanowień ustawy przemysłowej są już w przeważnej części uregulowane w innych specjalnych ustawach i rozporządzeniach, w odniesieniu zaś do dotychczas nieuregulowanych, pozostają w mocy aż do odnośnego uregulowania dotychczasowe, tyczące się wyłączonych z pod ustawy przemysłowej zatrudnień lub przedsiębiorstw, dzielnicowe przepisy ustawodawstwa przemysłowego.

Według powyższego pozostają w mocy: w b. zaborze austrjackim n. p. przepisy o prywatnych detektywach (rozp. min. z dn. 19 kwietnia 1904 r Dz. u. p. Nr. 41), o agencjach publicznych (dekret kancelarji nadwornej z dn. 16 kwietnia 1833 r. L. 8782), o detalicznej sprzedaży trucizn, w b. zaborze pruskim n. p. przepisy niemieckie ustawy przemysłowej dotyczące przedsiębiorstw teatralnych i widowisk (§§ 32, 33a, 33b), biur, próśb i podań (§ 35) i inne.

4.

Do samodzielnego prowadzenia przemysłu wogóle, wymagana jest pełnoletność (21 lat względnie upełnoletnienie oraz zdolność do rozporządzania własnym majątkiem (własnowolność).

Wyjątek dotyczący małoletnich, o którym mowa w art. 5 ust. 1. zdanie 2, odnosi się do wypadku przewidzianego w § 112 niemieckiej ustawy cywilnej; mianowicie w myśl tego paragrafu, małoletni może otrzymać od opiekuna za zgodą sądu nadopiekuńczego zezwolenie na samodzielne prowadzenie przemysłu i wówczas staje się własnowolnym w odnośnym zakresie.

Ograniczenie zdolności do prowadzenia przemysłu z uwagi na osobę petenta może mieć ponadto miejsce odnośnie do:

a) cudzoziemca, który winien udowodnić wzajemność przez powołanie w podaniu odnośnej umowy międzynarodowej, lub w braku takiej umowy dołączyć (z reguły) do podania dokument określony w § 2 ust. 2 rozp. wykon., Dz. Ust. Nr. 111 z dnia 15 XII 1927 r.

b) wojskowych i cywilnych funkcjonarjuszów państwowych, których dopuszczenie do prowadzenia przemysłu ocenia się według przepisów normujących stosunki służbowe tych osób.

5.

Władza przemysłowa powinna potwierdzić *bezzwłocznie* odbiór zgłoszenia o rozpoczęciu przemysłu (art. 7); już przy wydaniu tego potwierdzenia władza bada, czy zgłaszający posiada warunki samoistnego prowadzenia przemysłu (zobacz. punkt 4). Jeżeli rozpoczynający przemysł zgłasza go jako przemysł wolny, a zdaniem władzy zgłoszony przemysł jest rzemiosłem, którego prowadzenie wymaga według art. 144 zawodowego uzdolnienia, władza wydając mu potwierdzenie zgłoszenia, wzywa go bezwłocznie do przedłożenia w określonym terminie odnośnego dowodu uzdolnienia i dopiero po złożeniu tego dowodu, wydaje kartę *rzemieślniczą* uwidaczniając to w odnośnym rejestrze.

6

Osoba mająca zamiar zgłosić rozpoczęcie wykonywania przemysłu w zakładzie przemysłowym, wymagającym w myśl art 14 zatwierdzenia projektu urządzenia powinna uprzednio wystąpić do właściwej władzy przemysłowej z wnioskiem o zatwierdzenie projektu urządzenia tego zakładu.

I. Zakłady Przemysłowe.

(Dział II, lit. B, art 13—30 ustawy przemysłowej)

Zakładów przemysłowych wymienionych wyczerpująco w art. 16 oraz tych, które mają używać specjalnych palenisk lub napędu mechanicznego albo, które z powodu swego położenia lub produkcji mogą zagrażać w znacznej mierze bezpieczeństwu publicznem (art. 14 ust. 1) nie wolno urządzać przed uzyskaniem od właściwej władzy przemysłowej zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu

W razie wątpliwości, czy zakład przemysłowy nieobjęty wykazem z art. 16 wymaga uprzedniego zatwierdzenia projektu urządzenia rozstrzyga właściwa władza przemysłowa I instancji.

2.

Zatwierdzenie projektu urządzenia zakładu przemysłowego jest aktem prawnym zupełnie niezależnym od faktu posiadania osobistego uprawnienia do prowadzenia przemysłu w zatwierdzonym zakładzie. Wynika stąd, że osoba posiadająca taki zakład, o ile zamierza w nim prowadzić przemysł (osobiście lub przez zastępcę obowiązaną jest uczynić zadość wszystkim przepisom, dotyczącym nabycia odnośnego uprawnienia.

Jeżeli rzemieślnik odniesie się o zatwierdzenie projektu zakładu przemysłowego (warsztatu), władza przemysłowa niezależnie od przeprowadzenia sprawy dopuszczalności t go zakładu powinna poinformować petenta, że rozpoczęcie w tym warsztacie rzemiosła wymaga uzyskania karty rzemieślniczej.

Zatwierdzenie projektu urządzenia zakładu przemysłowego, mając charakter pozwolenia realnego, nie traci swej ważności na skutek zmian w prawie własności danego przedsiębiorstwa.

3.

Postępowanie przy zatwierdzaniu projektu urządzenia zakładu przemysłowego zależy od rodzaju tego zakładu i tak do zakładów przemysłowych wymienionych w art 16 ma zastosowanie tryb postępowania określony w art. 17 do 26 włącznie, przyczem do tych zakładów w wypadkach przewidzianych w art. 27 można z stosować postępowanie uproszczone określone tym artykułem.

Do innych zakładów przemysłowych, aniżeli wyliczonych w art. 16,a podlegających zatwierdzeniu na zasadzie art. 14 stosuje się postępowanie z art. 28.

4.

Jeżeli chodzi o wymagający zatwierdzenia zakład drobny w szczególności rzemieślniczy -- przedsiębiorca powinien dołączyć do podania *krótki opis lokalu i urządzeń* (według wzoru ustalonego w załączniku Nr. 1) tudzież w zależności

od rodzaju projektowanego zakładu — *szkic sytuacyjny z rzutem poziomym zakładu;* z uwagi na postanowienie § 12 ustęp 2 rozporządzenia wykonawczego zaznacza się, że zakłady fabryczne wymagają przeważnie załączników odpowiadających wymaganiom § 5 rozporządzenia wykonawczego. (Dz. Ust. № 111 z dnia 15.XII 1927 r.)

Do podania o zatwierdzenie projektu urządzenia zakładu, podlegającego kompetencji władzy przemysłowej II-ej instancji (art. 16), winien przedsiębiorca dołączyć opis fabrykacji i plany przewidziane w § 5 rozporządzenia wykonawczego.

5.

Jeżeli petent wniósł podanie o zatwierdzenie zakładu przemysłowego, wymagającego decyzji władzy przemysłowej wojewódzkiej, nie bezpośrednio lecz za pośrednictwem władzy przemysłowej I-ej instancji, władza ta, przesyłając projekt władzy właściwej, wskazuje równocześnie te okoliczności lokalnego charakteru, które mogą mieć znaczenia dla powzięcia decyzji ze względu na przepis art. 27.

6.

Jeżeli urządzenie zakładu przemysłowego projektowane jest w budynku nowym lub w budynku istniejącym, który ma ulec zasadniczym przeróbkom, wówczas przedsiębiorca winien *przedłożyć plany i szkice sytuacyjne* odpowiadające przepisom budowlanym i poświadczone za zgodność przez władzę budowlaną, przyczem tak plany te i szkice jak opisy fabrykacji i obliczenia należy z reguły dołączyć:

1. w 2 egzemplarzach, o ile wykonanie robót budowlanych wymaga w myśl odnośnych przepisów budowlanych osobnego pozwolenia władzy budwolanej (konsensu budowlanego według ustaw budowlanych obowiązujących na obszarze b. zaboru austrjackiego.
2. w 3 egzemplarzach, o ile w myśl odnośnych przepisów budowlanych pozwolenie budowlane jest objęte zatwierdzeniem urządzenia zakładu według planów zatwierdzonych przez władzę budowlaną.

7.

Do podania o zatwierdzenie projektu urządzenia zakładu przemysłowego poruszanego siłą wodną winien przedsiębiorca dołączyć ponadto plany, projekty i obliczenia dotyczące instalacji wodnej, wymagane przez ustawę wodną.

8.

W odniesieniu do zakładów, nieobjętych art. 16, władza przemysłowa I ej instancji zbada przedstawiony przez przedsiębiorcę projekt urządzenia zakładu ze stanowiska obowiązujących przepisów (sanitarnych, budowlanych, ogniowych, bezpieczeństwa pracy itd.) zasięgając przytem opinji organów odnośnych władz, lub w razie potrzeby, sprawdza w najkrótszej drodze lokal zakładu (w istniejącym budynku) przez organ tej władzy, której opinja ze względu na rodzaj zakładu jest najbardziej miarodajną.

W orzeczeniu zatwierdzającem należy umieścić ograniczenia i warunki, jakim winno odpowiadać urządzenie zakładu ze stanowiska zaznaczonych wyżej przepisów.

W szczególności podlegają tym przepisom:

1. wytwórnie środków spożywczych: jak piekarnie, masarnie, olejarnie, wytwórnie cukrów i czekolady, młyny itp. oraz zakłady, uciążliwe ze względu na wyziewy i odpływy jak: pralnie chemiczne, mydlarnie, świeczkarnie, cegielnie itp.
2. zakłady niebezpieczne pod względem ogniowym jak kuźnie i zakłady przerabiające łatwopalne materjały (drzewo, papier, słomę, bawełnę, konopie, len), szczególnie przy użyciu pieców (suszarnie, a zwłaszcza przy użyciu łatwopalnych, podgrzewanych płynów (spirytusu, benzyny, terpentyny, pokostu, lakierów itp.).
3. zakłady, działające przy pomocy silników parowych, spalinowych i elektrycznych o mocy nie przekraczającej 10 koni mechanicznych, *przyczem nie należy uważać* za podlegające zatwierdzeniu zakładów, działających przy pomocy silników elektrycznych bez pędni o mocy silnika lub łącznej mocy silników do 3 koni mechanicznych.

9.

Postępowanie w sprawie zatwierdzenia projektu urządzenia zakładów przemysłowych, objętych art. 16, rozpoczyna władza przemysłowa II-ej instancji od bezzwłocznego zbadania podania i załączników, a o ile zachodzą co do nich braki, wzywa stronę *w ciągu 7 dni po otrzymaniu podania do ich usunięcia.*

Jeżeli projekt (plany i opisy) odpowiada przepisom — władza obiera właściwą formę postępowania w sprawie zatwierdzenia projektu w zależności od rodzaju, położenia i skali zakładu.

W większości wypadków zawiadomi władza właściwy dla miejsca zakładu urząd gminny (miejski) o zamierzonem urządzeniu zakładu przemysłowego celem zebrania sprzeciwów zgłaszanych przez strony zainteresowane i przedstawienia władzy swojej opinji w ciągu 10 dni.

Jeżeli zakład ma być urządzony na terenach należących do dwóch lub więcej gmin, natenczas wszystkie odnośne urzędy gminne (miejskie) należy zawiadomić jako właściwe dla miejsca danego zakładu przemysłowego.

Zawiadomienie winno zawierać:

1) nazwisko, imię i zawód przedsiębiorcy, przedmiot przedsiębiorstwa oraz miejsce jego położenia,

2) wskazanie miejsca, gdzie są złożone do przejrzenia podanie, opisy, plany i rysunki,

3) wezwanie do zgłoszenia zarzutów przeciw urządzeniu zakładu i ewentualnie,

4) wyznaczenie terminu rozprawy komisyjnej na miejscu, o ile jej przeprowadzenie uzna władza za konieczne celem zbadania dopuszczalności zakładu, bez względu na to, czy zarzuty zostaną zgłoszone lub nie.

Do powyższego zawiadomienia władza może dołączyć oprócz planu sytuacyjnego i opisu, udzielanych gminie według § 6 ust. 1 rozp wykon. 1 egzemplarz projektu (plany, opisy) zamierzonego zakładu celem przejrzenia przez urząd gminny z zastrzeżeniem zwrotu.

Władza przemysłowa może polecić urzedowi gminnemu (miejskiemu), aby po otrzymaniu zawiadomienia podał bezzwłocznie sposobom w gminie przyjętym treść zawiadomienia do powszechnej wiadomości, komunikując równocześnie o miejscu wyłożenia projektu i wskazując na ustawowy termin do wnoszenia sprzeciwów (patrz § 6 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego). Władza może również polecić urzędowi gminnemu (miejskiemu), aby o treści zawiodomienia poinformował każdą z zainteresowanych stron oddzielnie. Należy zaś to uczynić, jeśli została zarządzona rozprawa komisyjna na miejscu. Indywidualne zawiadomienie stron zainteresowanych wskazanem będzie zwłaszcza w tych wypadkach, gdy chodzić będzie o zakład szczególnego znaczenia z uwagi na jego rodzaj, położenie i skalę. W takich wypadkach może władza o zamierzonem urządzeniu tego rodzaju zakładu przemysłowego zamieścić także ogłoszenie w wydawanym przez siebie dzienniku urzędowym.

Równocześnie z zawiadomieniem właściwego urzędu gminnego rozpoczyna władza z reguły przepisane w ustępie 2 art. 18 badanie z urzędu zawiadamiając o zamierzonem urządzeniu zakładu przemysłowego władze zainteresowane, w szczególności zaś władzę budowlaną, przesyłając jej zarazem plany dla uzyskania poświadczenia za zgodność, o ile plany te złożone zostały bez takiego zaświadczenia, lub dla ewentualnego zatwierdzenia planów, jeśli tego wymagają obowiązujące przepisy budowlane.

Jeżeli zgłoszone zarzuty albo wielkość, rodzaj i położenie zakładu nie wymagają przeprowadzenia rozprawy komisyjnej na miejscu, wówczas władza przemysłowa wydaje decyzję na podstawie wyników przeprowadzonego zbadania dopuszczalności i urządzenia projektowanego zakładu ze stanowiska przepisów budowlanych, wodnych, sanitarnych, weterynaryjnych i bezpieczeństwa pracy po wzięciu pod uwagę opinji zainteresowanych władz.

10.

Jeżeli strony zainteresowane wniosły zarzuty — władza przemysłowa zarządza albo ustną rozprawę z udziałem zainteresowanych władz i stron (art. 19 ust. 2) w lokalu urzędowym władzy przemysłowej, albo też może zarządzić komisyjną rozprawę na miejscu (art. 21 ust. 1), jeżeli wniesione zarzuty władz i stron tego wymagają.

O terminie i miejscu rozprowy komisyjnej na miejscu należy zawiadomić zainteresowane władze (zobacz § 8 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego) Dz. Ust. № 111 z 15.XII.27 r.

W rozprawie tej powinien zawsze wziąć udział delegat władzy przemysłowej 1-ej instancji, którym w miarę potrzeby może być architekt względnie lekarz powiatowy lub miejski, i delegat właściwego urzędu gminnego.

Do udziału w rozprawie należy wzywać w każdym wypadku przedsiębiorcę i właściwego inspektora pracy, przy badaniu dopuszczalności wytwórni prochu strzelniczego i wszelkich środków i materjałów zapalających, wybuchowych i rozsadzających należy wzywać do rozprawy komisyjnej na miejscu—władzę wojskową, a przy badaniu dopuszczalności zakładów projektowanych w ogniowym rejonie kolejowym—władzę kolejową. Pozatem do udziału w rozprawie należy także dopuścić sąsiadów, celem dania im możności poparcia zarzutów wniesionych za pośrednictwem urzędu gminnego lub bezpośrednio do władzy przemysłowej oraz świadków i rzeczoznawców wskazanych przez zainteresowane strony.

Rozprawę komisyjną na miejscu rozpoczyna przewodniczący, którym winien być delegat władzy przemysłowej II-ej instancji, zwróceniem uwagi biorących udział w rozprawie na

przepis art. 21 ust. 3 (o ile przedsiębiorca uczynił zastrzeżenie w myśl art. 17 ust. 2) i poleceniem wciągnięcia odnośnego zastrzeżenia do protokułu. Następnie w krótkim referacie omawia przewodniczący projektowany zakład, w szczególności jego rodzaj i położenie (na wsi, mieście), odległość od budynków mieszkalnych lub publicznych. Z kolei członkowie komisji po zbadaniu warunków na miejscu określ ją dopuszczalność projektowanego zakładu ze względu na jego położenie, charakter i położenie dzielnicy, położenie budynków zakładu, ich odległości od sąsiednich budynków mieszkalnych, publicznych, drewnianych, niebezpiecznych pod względem pożarowym a następnie określają warunki, jakim winny odpowiadać urządzenia techniczne zakładu, w szczególności: wentylacja naturalna, wzmocniona lub mechaniczna, urządzenie i rodzaj ścieków do oczyszczania i odprowadzania oczyszczonych odpływów (do rzeki, kanału ściekowego lub na nieużytki poza obręb miasta) oraz urządzenia do usuwania szkodliwych wyziewów i gazów, powstających przy fabrykacji.

Z rozprawy komisyjnej spisuje się protokuł według § 8 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego.

Protokuł należy zamknąć podaniem dnia i godziny zakończenia czynności komisji i podpisami jej członków

UWAGA: Co do przewodniczenia na rozprawie komisyjnej w województwach małopolskich oraz na Spiszu i Orawie zobacz §§ 4 i 8 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego.

11.

Władza przemysłowa, zatwierdzająca projekt urządzenia zakładu przemysłowego winna w decyzji *szczegółowo* wymienić i określić warunki, pod jakimi zezwala się na urządzenie i uruchomienie zakładu. Sformułowanie warunków w sposób ogólny, a więc np. że przedsiębiorca przemysłowy obowiązany jest urządzić zakład w ten sposób, by sąsiedzi nie byli narażeni na specjalne uciążliwości, jest niedopuszczalne.

Warunki te mogą odnosić się do:

1) placu, otoczenia (np brudne lub szkodliwe pomieszczenia w sąsiednich lub przylegających do zakładu budynkach),

2) budynków, w których ma być urządzony zakład (ścian ogniowych, stropów, podłóg, schodów, drzwi i światła),

3) urządzeń mechanicznych (napędu, obrabiarek),

4) wentylacji przeznaczonej do usuwania szkodliwych gazów z pomieszczeń roboczych,

5) ścieków przeznaczonych do czyszczenia i usuwania oczyszczonych odpływów,

6) urządzeń zaprowadzonych do usuwania szkodliwych wyziewów i gazów, celem zabezpieczenia powietrza od zanieczyszczenia.

W decyzji ustala władza przemysłowa pretensje natury prywatno-prawnej, ugodowo niezałatwione, i odsyła je na zwyczajną drogę sądową.

W decyzji należy powołać jej podstawę prawną, w razie zaś odmowy zatwierdzenia projektu podać ponadto szczegółowo powody nieuwzględnienia odnośnej prośby.

W decyzji należy pozatem ustalić udział stron w pokryciu kosztów.

Władza przemysłowa zatwierdzająca projekt może w decyzji zastrzec sobie prawo przepisania dodatkowych warunków co do urządzenia zakładu na wypadek, jeśli po uruchomieniu zatwierdzonego zakładu okażą się w nim braki i szkodliwości wymagające usunięcia ze względu na bezpieczeństwo publiczne, w szczególności ze względu na bezpieczeństwo i spokój dla otoczenia (sąsiadów).

W decyzji tak zatwierdzającej jak i odmawiającej zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu przemysłowego należy zamieścić pouczenia o przysługującym środku prawnym.

12.

Równocześnie z rozpisaniem rozprawy winna władza przemysłowa wezwać zarówno przedsiębiorcę, jak i osoby, które podnoszą zarzuty i mogą być z tego powodu późniejszą decyzją pociągnięte do pokrycia części kosztów (§ 9 rozp. wykon.), do zdeponowania w Kasie Skarbowej pewnej określonej sumy pieniężnej na pokrycie kosztów, przewidywanych w związku z mającą się odbyć rozprawą.

Koszty udziału w rozprawie komisyjnej urzędników państwowych oblicza się według przepisów normujących należytości za podróże służbowe, delegacje itd. funkcjonarjuszów państwowych.

Koszty spowodowane bytnością delegata władzy przemysłowej na miejscu w celu sprawdzenia urządzenia zakładu stosownie do postanowienia art. 24 ust. 2 ponosi Skarb Państwa.

Koszty świadków i rzeczoznawców wskazanych przez stronę (art. 21 ust. 1) ponosi sama strona.

13.

Ustawa przemysłowa nie przewiduje *osobnego* pozwolenia na uruchomienie zakładu przemysłowego Przemysłowiec zatem, uzyskawszy zatwierdzenie projektu, może uruchomić zaraz zakład przemysłowy, *o ile urządził go zgodnie* z zatwierdzonym projektem, winien on jednak bez zwłoki zawiadomić o tem uruchomieniu właściwą władzę przemysłową, która może w odpowiednim czasie stwierdzić przez swego delegata, czy uruchomiony zakład odpowiada w zupełności warunkom przepisanym w decyzji zatwierdzającej projekt urządzenia.

14.

Według postępowania art. 25 przedsiębiorca nie jest obowiązany donieść władzy przemysłowej o takich zmianach w zatwierdzonym zakładzie, które wskutek swej istoty nie sprzeciwiają się żadnym postanowieniom ustawowym i nie mogą wywołać zastrzeżeń z art. 14 co do zagrażania bezpieczeństwu publicznemu itd.

15.

W wypadkach przewidzianych w art. 15 ust. 1, władza powinna o ile możności równocześnie z zarządzonem na podstawie ustawy przemysłowej dochodzeniem w sprawie zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu przemysłowego uskutecznić wszelkie wynikające z przepisów budowlanych względnie wodnych czynności w tym celu, aby w jednem i tem samem postępowaniu omówiona została dopuszczalność odnośnego zakładu z punktu widzenia wszystkich wchodzących w grę przepisów tak, iżby jedna decyzja władzy wydana w terminie przewidzianym w ustawie przemysłowej mogła załatwić równocześnie zatwierdzenie projektu urządzenia zakładu przemysłowego jak i udzielenie odnośnych pozwoleń.

Jeżeli jednak sprawa pozwolenia wodno-prawnego nie da się załatwić równocześnie z zatwierdzeniem projektu urządzenia zakładu przemysłowego ze względu na to, że termin dla dochodzeń przewidzianych przez przepisy wodne ma według tych przepisów trwać dłużej, niż przewiduje to ustawa przemysłowa dla zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu przemysłowego, natenczas władza przemysłowa bądź wstrzyma się z wydaniem przedsiębiorcy decyzji co do zatwierdzenia zakładu przemysłowego aż do ukończenia dochodzeń wodnych bądź wyda przedsiębiorcy na jego żądanie osobno decyzję przemysłową zastrzegając w niej analogicznie do postanowienia art 15 ust. 2, że *urządzenie odnośnego zakładu przemysłowego uzależnia się od poprzedniego uzyskania przepisanego pozwolenia wodno-prawnego.*

Jeżeli urządzenie zakładu przemysłowego wymagać będzie ustawienia kotłów parowych — władza przemysłowa w decyzji zatwierdzającej projekt winna uczynić zastrzeżenie co do uzyskania przez przedsiębiorcę przepisanego w ustawie o kotłach parowych pozwolenia na ustawienie kotłów.

Udział inspekcji pracy.

16.

Przed decyzjami władzy przemysłowej, dotyczącemi zatwierdzania projektu urządzenia i zmiany urządzenia zakładu przemysłowego należy zasięgać opinji właściwego inspektora pracy, z tym jednak wyjątkiem, że w przypadkach, w których ma miejsce postępowanie uproszczone w myśl art. 27 i 28 ustawy przemysłowej władza przemysłowa może nie zasięgać tej opinji, o ile chodzi o zakłady zatrudniające nie wyżej 5 robotników.

W przypadkach, kiedy przedsiębiorca przedkłada plany i opisy władza przemysłowa I instancji przesyła ich kopję (jeden ich egzemplarz) — obwodowemu inspektorowi pracy, a władza przemysłowa wojewódzka — okręgowemu inspektorowi pracy.

Wrazie zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu przemysłowego zatrudniającego poniżej 25 robotników władze przemysłowe przesyłają plany właściwym inspektorom pracy do opinji i zwrotu; jeżeli zaś przesłanie planów jest niemożliwe z wyjątkowo ważnych powodów a inspektor pracy ma siedzibę urzędową w miejscu siedziby władzy przemysłowej to władza przemysłowa powinna umożliwić inspektorowi pracy wgląd w znajdujące się u niej plany i opisy.

Do komisyjnej rozprawy na miejscu należy wzywać inspektora pracy w każdym wypadku, a to o ile rozprawę tę przeprowadza władza przemysłowa wojewódzka — okręgowego, o ile zaś władza przemysłowa I instancji — obwodowego inspektora pracy.

17.

Jeżeli decyzja władzy przemysłowej I instancji, odnosząca się do zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu przemysłowego nie uwzględnia zarzutów względnie warunków co do urządzenia, zgłoszonych przez właściwego obwodowego

Inspektora pracy inspektorowi temu przysługuje prawo do wniesienia przed prawomocnością odnośnej decyzji—przedstawienia (zażalenia) do władzy przemysłowej wojewódzkiej, która decyduje ostatecznie po wysłuchaniu opinji właściwego okręgowego inspektora pracy. Jeżeli chodzi o przedstawienie (zażalenie) okręgowego inspektora pracy w odniesieniu do decyzji wydanej w pierwszej instancji przez wojewódzką władzę przemysłową, decyduje Minister Przemysłu i Handlu po zasięgnięciu opinji Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

II. Przemysł koncesjonowany.

(Dział II, lit. A, art. 8—12 ustawy przemysłowej).

1.

Władzą powołaną do przyjmowania podań o udzielenie koncesji na prowadzenie przemysłu koncesjonowanego jest władza przemysłowa I-ej instancji, właściwa dla miejsca siedziby przemysłu nawet w tym wypadku, gdy nadanie koncesji należy w myśl art 132 ust. 2 L 3 do władzy przemysłowej II instancji.

2.

Podanie wnosi strona pisemnie lub ustnie (protokularnie).

Władza przemysłowa II-ej instancji może ustalić w myśl § 33 rozp. wykon. specjalne wzory także dla podań o koncesje. (Dz. Ust. Nr. 111 z 15.XII 1927 r.)

3.

Władza przemysłowa I-ej instancji winna baczyć, aby podanie względnie protokół zastępujący podanie) było należycie ostemplowane stosownie do postanowień ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. Nr. 98, poz. 570).

4.

W podaniu (względnie w protokóle) winny być wymienione następujące dane:

1) imię, nazwisko, wiek, przynależność państwowa i miejsce zamieszkania ubiegającego się o koncesję,

2) dokładne określenie przedmiotu zamierzonego przedsiębiorstwa,

3) miejsce prowadzenia przemysłu (siedziba, lokal) i ewentualnie,

4) firma przedsiębiorstwa.

Jeżeli chodzi o koncesję na prowadzenie przemysłów wymienionych w art 8 pod L. 1, 2, 3, 4 i 8 strona powinna dołączyć do podania dowód umiejętności zawodowej, określony w rozporządzeniu ministerjalnem. (Dz. Ust. Nr. 111 z 15.XII 1927 r.).

Jeżeli przemysł ma być prowadzony przez zastępcę, podanie winno zawierać dane tyczące się jego osoby obok danych odnoszących się do osoby koncesjonarjusza.

Osoby prawne obok szczegółów określonych pod L, 2, 3 i 4 powinny wymienić w podaniu dane tyczące się osoby ustanowionego przez nich zastępcy, w szczególności zaś — jeżeli chodzi o przemysł wymagający dowodu umiejętności zawodowej—dołączyć świadectwa stwierdzające posiadanie przez zastępcę tej umiejętności.

5.

Poprzednie sądowe ukaranie petenta nie stanowi samo przez się podstawy do odmowy koncesji, jednakże fakt (fakty) takiego ukarania może mieć znaczenie o tyle, o ile wpływa na ocenę interesu publicznego lub bezpieczeństwa Państwa, ze względu na które władza może odmówić koncesji w myśl art. 10.

6.

Petent ubiegający się o koncesję na przedsiębiorstwo wymagające przedłożenia dowodu umiejętności zawodowej, o ile nie może co do tego dowodu uczynić zadość postanowieniom rozporządzdnia Min. z dnia 15.XII 1927 r. może w wypadkach określonych w art. 9 ust 3 uzyskać t. zw. dyspenzę od przedłożenia odnośnego dowodu.

Podania o taką dyspenzę przyjmuje władza przemysłowa I instancji i do niej również, zanim przedłoży sprawę wyższej władzy do decyzji, należy przeprowadzenie dochodzenia w tym kierunku, czy i jakie w danym wypadku zachodzą okoliczności zasługujące na szczególne uwzględnienie, oraz jaki i w jaki sposób nabyty zasób wiadomości konieczny do przeprowadzenia zamierzonego przemysłu, posiada petent.

Ta ostatnia okoliczność może być stwierdzona no. za pomocą przedłożenia przez petenta wiarogodnych choć nie formalnych świadectw lub protokularnego przesłuchania świadków, mogących stwierdzić, gdzie i jak długo petent kształcił się względnie pracował w danym zawodzie itp.

7.

Siedziba przedsiębiorstwa może mieć niejednokrotnie decydujące znaczenie przy rozpatrywaniu podania o udzielenie koncesji ze względu na przepis art. 10. I tak np. wzgląd na bezpieczeństwo Państwa może uzasadnić odmowę koncesji na wyrób broni i amunicji lub materjałów wybuchowych, jeśli siedziba danego przedsiębiorstwa miałaby znajdować się blisko granic państwa, choćby zresztą projekt urządzenia zakładu przemysłowego odpowiadał przepisom.

8.

Obowiązkiem władzy przemysłowej I instancji jest przed udzieleniem koncesji względnie przed przedłożeniem aktów wojewódzkiej władzy przemysłowej przeprowadzić w jaknajkrótszy sposób dochodzenia, czy co do lokalu przemysłowego nie zachodzą jakie przeszkody ze względów sanitarnych, bezpieczeństwa publicznego, budowlanych, ogniowych itp.

9.

Jeśli zakład podlegający koncesjonowaniu z istoty swej wymaga zatwierdzenia projektu urządzenia (art. 8 l. 3, 4, 5 i 13) lub jeżeli władza przemysłowa uzna, że przedsiębiorstwo z uwagi na położenie lokalu albo sposób wykonywania przemysłu należy do kategorji zakładów objętych art 14 lub 16 wówczas zależnie od rodzaju zamierzonego przemysłu i od warunków miejscowych władza przemysłowa albo wyda stronie koncesję z zastrzeżeniem, że rozpocząć wykonywanie przemysłu będzie mogła dopiero po uzyskaniu zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu, przyczem koncesja taka nadaje ubiegającemu się tylko prawo prowadzenia przemysłu w zasadzie nie przesądzając w niczem wyników postępowania z art. 17—26,—lub udzielenie koncesji uzależni od uzyskania przez stronę przepisanego zatwierdzenia projektu urządzenia odnośnego zakładu przemysłowego.

10.

Podkreśla, się, że uzyskanie zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu przemysłowego jest aktem prawnym zupełnie niezależym od faktu posiadania koncesji na prowadzenie przemysłu w zatwiedzonym zakładzie. Ubiegający się przeto o koncesję winien uczynić zadość przepisom, dotyczącym jej uzyskania, choćby już poprzedni posiadacz przedsiębiorstwa uzyskał *zatwierdzenie* projektu urządzenia zakładu, w którym ma być wykonywany przemysł koncesjonowany.

11.

W koncesji można zastrzec warunki jej udzielenia: można w niej np. przepisać (o ile przedsiębiorstwo nie wymaga zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu) potrzebne w odnośnym zakładzie urządzenia i uzupełnienia z podaniem terminu wykonania ich przez przedsiębiorcę, nakazać, jeśli chodzi o koncesję na przemysł kominiarski, stosowanie się do ustalonej taryfy maksymalnej itd. Natomiast nie można ograniczać ważności koncesji co do czasu, warunek taki bowiem byłby niezgodny z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowem.

12.

Wojewódzka władza przemysłowa powziąwszy decyzję w sprawie koncesji co do przemysłów wymienionych w art. 8 pod l. 3, 4, 5, 7, 8, 9 i 11 przesyła tę decyzję władzy przemysłowej I istancji, której rzeczą już będzie zakomunikowanie petentowi treści decyzji oraz w wypadku uwzględnienia podania — sporządzenie i wręczenie petentowi formalnego dokumentu koncesyjnego.

W decyzji należy powołać przepis, na którego zasadzie ją wydano, nawet w wypadkach, w których decyzja władzy odpowiada w zupełności życzeniu strony, w razie zaś odmownej decyzji przytoczyć ponadto powody nieuwzględnienia podania o udzielenie koncesji art. 137).

Z postanowienia art. 135 ust. 5 wynika, że jednym i tym samym aktem może być objęta decyzja tak w sprawie udzielenia konesji, jak i co do przyjęcia do wiadomości prowadzenia danego przemysłu przez zastępcę (art. 38).

13.

Dokument koncesyjny podlega opłacie stemplowej stosownie do postanowień ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. Nr. 98, poz. 570), względnie rozporządzenia wykonawczego do niej z dnia 20 listopada 1926 r. (Dz. ust. 123 poz 713)

14.

Wydanie pozwolenia na zmianę lokalu przedsiębiorstwa koncesjonowanego rodzaju wymienionego w art. 8 pod l. 3, 4, 5, 7, 8, 9 i 11 należy do władzy przemysłowej wojewódzkiej.

Odnośne podanie wnosi się za pośrednictwem władzy przemysłowej I instancji.

15.

Z uwagi na interes publiczny uzasadniający według art. 10 odmowę koncesji nie należy udzielać koncesji na

przemysł zastawniczy (art 8 l. 11) w przypadkach, kiedy ubiegający się o taką koncesję nie wykazuje szczególnej solidności finansowej i etycznej, oraz kiedy nie zachodzi istotna potrzeba powstania w danej miejscowości prywatnego zakładu zastawniczego.

W celu wyjaśnienia powyższych kwestyj władza przemysłowa I instancji po otrzymaniu podania o koncesję powinna przeprowadzić odpowiednie badania, których wynik przedstawia wraz z odnośnem podaniem władzy przemysłowej wojewódzkiej, właściwej do wydawania koncesyj na przedsiębiorstwa zastawnicze (art. 132 l. 3). W kwestji, czy istotnie zachodzi miejscowa potrzeba powstania prywatnego zakładu zakładu zastawniczego władza przemysłowa I instancji powinna w każdym razie wysłuchać opinji miejscowej władzy komunalnej O ile w danej miejscowości istnieje już zakład zastawniczy prowadzony przez związek komunalny lub przez komunalną kasę oszczędności, władza przemysłowa I instancji powinna zasięgnąć opinji miejscowego związku komunalnego. To samo dotyczy przypadku, gdy w danej miejscowości organ stanowiący związku komunalnego przeprowadził uchwałę o powołaniu do życia zakładu zastawniczego, chociażby nawet uchwała ta nie została jeszcze zatwierdzona przez władzę nadzorczą.

Władza przemysłowa wojewódzka przed załatwieniem sprawy koncesji na przemysł zastawniczy powinna zasięgnąć prócz przewidzianej w art. 10 opinji izby przemysłowo-handlowej także opinji właściwej izby skarbowej.

W koncesjach na przemysł zastawniczy należy zawsze zastrzegać, że przedsiębiorstwu nie wolno przyjmować w zastaw:

a) przedmiotów wybuchowych i łatwo zapalnych,

b) przedmiotów, których wprowadzenie w obrót jest prawnie niedozwolone, przedmiotów służących de ekwipunku i uzbrojenia wojskowego oraz współczesnej broni palnej i amunicji,

c) przedmiotów poświęconych służbie bożej.

III. Przemysł okrężny.

(Dział III, art. 45 — 59 ustawy przemysłowej).

1.

Do charakterystycznych cech przemysłu okrężnego w rozumieniu ustawy przemysłowej należy przedewszystkiem to, że:

1) przemysł okrężny musi być wykonywany *osobiście*. To też właściciel licencji na przemysł okrężny nawet w razie przybrania sobie za pozwoleniem władzy pomocnika (art. 58) powinien osobiście prowadzić ten przemysł, nie może zatem oddawać licencji pomocnikowi dla prowadzenia przemysłu w jego zastępstwie.

W konsekwencji powyższego licencję na przemysł okrężny może otrzymać tylko osoba fizyczna, nie może zaś jej otrzymać osoba prawna, postanowienia bowiem o *zastępstwie* w wykonywaniu przemysłu nie mają zastosowania w odniesieniu do przemysłu okrężnego,

2) przemysł okrężny jest prowadzony bez stałej siedziby przemysłowej, stąd nawet brak po stronie ubiegającego się o licencję faktycznego stałego miejsca zamieszkania w państwie uzasadnia odmowę licencji tylko fakultatywnie, nie zaś obligatoryjnie (art. 52).

3) za przemysł okrężny uważa się odnośne zatrudnienie zarobkowe wykonywane nie tylko *poza* obrębem gminy zamieszkania okrążcy, lecz również i zatrudnienie takie wykonywane *w obrębie* tej gminy, w której właściciel licencji mieszka.

2.

Do czynności podpadających pod przepisy działu III ustawy przemysłowej należy między innemi „skupywanie w celu odsprzedaży towarów u innych osób niż u kupców, albo w innych miejscach niż przeznaczonych do sprzedaży towarów". Natomiast nie jest przemysłem okrężnym i nie wymaga licencji z działu III skupywanie sposobem okrężnym przez przemysłowca ze stałą siedzibą dla potrzeb swego przedsiębiorstwa towarów u kupców, wytwórców lub w miejscach publicznej sprzedaży (n. p w salach licytacyjnych, na targach).

O ileby jednak przemysłowiec posiadający stałą siedzibę przemysłową chciał skupywać okrężnie odnośne towary także w innych miejscach niż wyżej wskazano) n. p na ulicach miasta, po drogach) lub u innych osób, aniżeli kupców i wytwórców, musiałby uzyskać na to licencję z art. 46.

3

Publiczni posłańcy, tragarze i przewodnicy, o których mowa w art. 43 niepodpadają pod przepisy o przepisy o przemyśle okrężnym, lecz prowadzą w rozumieniu ustawy przemysłowej przemysł ze stałą siedzibą, wymagający zgłoszenia w myśl art. 7.

4.

Władza przemysłowa I-ej instancji, właściwa dla miejsca zamieszkania petenta, jest powołana w myśl art. 135 ust 2. do przyjmowania podań o udzielenie licencyj (pozwoleń) na przemysł okrężny,

Podania te wnosi strona pisemnie, albo ustnie do protokółu

Petent powinien złożyć władzy swą fotografję o wymiarze conajmniej 6 x 7 cm. i wykazującą dobrze podobieństwo.

5.

Władza przemysłowa stwierdza w pierwszym rzędzie, czy ubiegający się o licencję posiada polskie obywatelstwo, brak bowiem tego obywatelstwa powoduje odmowę licencji bez dalszych badań.

Od odmownych decyzji powziętych na zasadzie art. 51 i 52 mogą strony odwołać się do władzy wyższej, jak to wynika z ogólnego przepisu art. 137.

6.

Jeżeli żadna z przytoczonych w art. 51 i 52 okoliczności nie ma miejsca i udzieleniu licencji nie stoi na przeszkodzie zarządzone na podstawie art. 55 ust. 3 ograniczenie, władza przemysłowa I ej instancji winna wydać licencję według wzoru ustalonego w załączeniku do rozp. wykonaw. z ważnością na 1 rok kalendarzowy i na obszar województwa, w którem znajduje się siedziba władzy.

7.

Uwzględnienie prośby o rozszerzenie ważności licencji wydanej w innem województwie na swoje terytorjum pozostawione jest swobodnemu uznaniu władzy przemysłowej wojewódzkiej. Nie zwalnia to jednak tej od obowiązku podania powodów w razie nieuwzględnienia odnośnej prośby (art. 137).

Władze przemysłowe II ej instancji udzielają powyższych pozwoleń w formie wiz, umieszczonych w książeczce licencyjnej domokrążcy, przyczem prowadzą wykaz udzielonych wiz tego rodzaju.

8

W art. 55 przewiduje ustawa możność ograniczenia przemysłu okrężnego w dwojaki sposób.

Według ust. 1 tego artykułu wojewódzka władza przemysłowa na wniosek rady gminnej (miejskiej) może wydać zarządzenie ograniczające prawo wykonywania przemysłów wymienionych w art. 45, l. 1 i 3 w ten sposób, że domokrążca pragnący prowadzić ten przemysł w poszczególnych gminach, położonych na obszarze podległym innej władzy przemysłowej I-ej instancji, aniżeli ta, która mu wydała licencję, winien wpierw uzyskać od tamtej władzy zezwolenie w formie wizy, umieszczonej w książeczce licencyjnej.

Udzielenie takiej wizy winno być zanotowane w wykazie wiz, prowadzonym przez władzę przemysłową I ej instancji.

Ograniczenie powyższe daje władzom możność odpowiedniego regulowania nadmiernego przypływu zamiejscowych handlarzy okrężnych, jaki często daje się zauważyć w większych miastach oraz w czasie sezonu kuracyjnego lub letniego w zdrojowiskach, uzdrowiskach i letniskach.

Pozatem według ustępu 3 art. 55 władza przemysłowa wojewódzka jest uprawniona w pewnych wypadkach o przeprowadzeniu przepisanego postępowania ograniczyć ilość wydawanych licencyj na przemysły z art. 45 l 1 i 3.

Z uwagi na to, że ustawa przepisuje uwzględnienie w takim przypadku *wszystkich* tych osób, które posiadały już licencję na przemysł okrężny, władza przemysłowa wojewódzka wydając odnośne zarządzenie nie powinna ustalać w niem mniejszej ilości licencyj do wydania niż ilość licencyj już wydanych przed zarządzeniem.

9.

Uwidocznione w napisie określonym w art. 50, nazwisko, imię i miejsce zamieszkania winny zgadzać się z nazwiskiem, imieniem i miejscem zamieszkania podanemi w licencji (art. 56).

10.

Prowadzący przemysł okrężny powinien w zasadzie obchodzić się bez pomocnika (art 45 ust. 1). w art 58 jednak jest przewidziana możność udzielenia pozwolenia na przybranie sobie stałego pomocnika w wypadkach zasługujących na uwzględnienie, jak podeszły wiek, ułomność fizyczna, konieczność używania stale obcej pomocy do przenoszenia lub przewożenia wózkiem itp. towarów ciężkich lub znacznej objętości.

IV. Targi gminne.

(Dział IV, art. 60—68 ustawy przemysłowej).

1.

Postanowienia działu IV ustawy przemysłowej tyczą się targów (jarmarków) gminnych t.j. targów odbywających się w lokalach i miejscach urządzonych przez gminę jako targowisko, w dniach i godzinach ustalonych regulaminem targowym uchwalonym przez radę gminną (miejską) i zatwierdzonym przez władzę przemysłową. O ile zatem chodziłoby o przedsiębiorstwo polegające na urządzeniu i utrzymywaniu przez osobę prywatną na gruncie prywatnym hal targowych, to przedsiębiorstwo takie należałoby traktować ze stanowiska ustawy przemysłowej, jako zwykły zakład przemysłowy. Natomiast ustawa nie zawiera wogóle żadnych postanowień o urządzaniu wystaw, pokazów i takich targów sui generis jak „Targi Wschodnie" lub „Targi Poznańskie".

2.

Targi gminne dzielą się na targi małe i targi wielkie (jarmarki).

Głównym celem targów małych jest ułatwianie aprowizacji oraz zaopatrywania się ludności miejscowej i okolicznej w narzędzia i naczynia gospodarcze i rolnicze oraz w takie przedmioty powszedniego użytku, które ludność okoliczna danej miejscowości zwykła nabywać na targach. Pod tym względem zachodzą różnice w zwyczajach ludności poszczególnych okolic. Dlatego w ust 2 art. 61 jest przewidziana możność rozszerzenia listy przedmiotów obrotu targowego.

Art. 61 rozróżnia takie przedmioty, które muszą być dopuszczone do obrotu na targu małym i takie, które oprócz tego mogą być dopuszczone na zasadzie decyzji władzy przemysłowej I-ej instancji. Podstawę tej decyzji stanowi zawsze odpowiedni, zgłoszony w formie podania, wniosek rady gminnej (miejskiej) tudzież istniejące w zaznaczonym wyżej względzie zwyczaje i potrzeby miejscowe.

Targi małe odbywają się zazwyczaj co tydzień, mogą być jednak ustanowione w rzadszych lub częstszych terminach

Z natury rzeczy wynika, że targi wielkie (jarmarki) odbywają się rzadziej, aniżeli targi małe, zasadniczo zaś targi wielkie różnią się od targów małych zakresem obrotu targowego (art. 62).

3.

Podania o nadanie uprawnienia targowego, które powinny być składane na piśmie, przyjmuje władza przemysłowa I ej instancji. Do podania winna gmina dołączyć wyciąg z protokółu odnośnego posiedzenia rady gminnej (miejskiej), projekt urządzenia targowiska tudzież projekt regulaminu targowego.

Projekty: urządzenia targowiska oraz regulaminu targowego gmina powinna przedłożyć, jeżeli chodzi o targi wielkie, przynajmniej w trzech egzemplarzach, jeżeli zaś o targi małe, przynajmniej w dwóch egzemplarzach. Po udzieleniu uprawnienia na targi wielki jeden z powyższych trzech egzemplarzy zostaje w aktach władzy przemysłowej wojewódzkiej, jeden w aktach władzy przemysłowej I-ej instancji, a pozostały zwraca się gminie. Po udzieleniu uprawnienia na targi małe jeden egzemplarz zaznaczonych załączników zostaje w aktach władzy przemysłowej I-ej instancji, drugi zwraca się gminie.

4.

W projekcie regulaminu winny być wskazane lokale i miejsca, urządzone przez gminę jako targowska, podany czas targowy, a mianowicie godziny rozpoczęcia i końca czasu sprzedaży, następnie należy wymienić towary, mające stanowić przedmiot obrotu targowego, przyczem można umieścić zastrzeżenie, według którego konsumentom przysługiwać będzie wyłącznie prawo zakupu artykułów żywnościowych w pierwszych godzinach targowych.

Oprócz powyższych postanowień regulaminy mogą zawierać nakazy i zakazy natury policyjnej n. p. co do stanowisk targowych, co do umieszczania ławek, bud itp., zajeżdżania wozów, rozpakowywania i pakowania towarów (ze względu na np. tamowanie ruchu lub zaśmiecanie placu targowego) itp.

Co do targowisk należy baczyć, aby ich położenie i urządzenie odpowiadały obowiązującym w tym względzie przepisom (zwłaszcza weterynaryjnym, jeśli chodzi o targowiska zwierzęce).

5.

Przed udzieleniem uprawnienia targowego władza przemysłowa I-ej instancji wzywa sąsiednie gminy, posiadające prawa targowe, do wypowiedzenia się, czy i w jakiej mierze nowy targ z powodu obranego czasu targowego (dnia odbywania targów) mógłby przeszkadzać normalnemu obsyłaniu okolicznych targów.

Dopiero po przeprowadzeniu zaznaczonego dochodzenia, władze przemysłowe I-ej instancji odnosi się do izby przemysłowo-handlowej o opinję i udziela lub odmawia uprawnienia, względnie, gdy chodzi o targ wielki przedkłada akta sprawy ze swem sprawozdaniem władzy przemysłowej II-ej instancji do zadecydowania.

Celem możliwie pewnego wyjaśnienia kwestji, czy zachodzi wogóle miejscowa potrzeba zaprowadzenia nowych targów oraz czy jest właściwy czas targowy proponowany przez gminę starającą się o uprawnienie, władza przemysłowa może przed zadecydowaniem sprawy zasięgnąć opinji także n. p. organu samorządu powiatowego (Wydział Powiatowy) oraz, jeżeli chodzi o uprawnienie na targi bydlęce, instytucji zastępującej ogólne interesy rolnictwa.

W udzielonem uprawnieniu na targ wielki należy wyraźnie określić czas targowy oraz wymienić w razie ograniczenia obrotu targowego, dla jakich rodzajów towarów poza przedmiotami, określonemi w art. 61, przeznaczony jest dany targ wielki.

6

Na zasadzie art. 67 ust. I nawet ci, którzy chcą okrężnym sposobem sprzedawać i kupować na targach towary, nie potrzebują żadnych pozwoleń (licencyj), jeżeli spełnianie tych czynności ograniczą do miejsc przeznaczonych dla targu, do godzin targowych i do rodzajów towarów dopuszczonych do obrotu na danym targu.

V. Korporacje i Związki Korporacyj.

(Dział V. art. 69—110 ustawy przemysłowej)

1.

Do art. 69. Ustawa przemysłowa przewiduje dobrowolne zrzeszenia się prowadzących przemysł w rozumieniu art. 1 i 2, nie tamując prawa prowadzących przemysł do zrzeszania się w stowarzyszenia i związki (art. 110) na zasadzie ogólnych ustaw o stowarzyszeniach, dla spełnienia zadań, wskazanych w art. 70, 71 i 100.

Prowadzący samoistnie rzemiosło w rozumieniu art. 144 do 147, 3, 7,198 ust 4 i 5, zrzeszać się mogą na zasadzie art. 69 i 160 w wolne korporacje rzemieślnicze (cechy).

2.

Do art. 70 i 71 Zadania korporacji (cechu) wymienione w art 70 muszą być pomieszczone w jej statucie, wymienione zaś w art. 71 mogą znaleźć uwzględnienie w zupełności lub w części, zależnie od tych urządzeń jakie korporacja (cech) zamierza powołać do życia.

Dla wypełnienia zadań wymienionych w art. 70 l. 2 i 3 mogą być powołane na zasadzie art. 85 przy cechu specjalne wydziały dla spraw uczniowskich i dla spraw czeladniczych.

3.

Do art. 83 Przejściowy sposób lokaty funduszów korporacji lub cechu, o którym mowa w art. 83, i na który może wyjątkowo zezwolić Władza Nadzorcza, będzie mógł znaleźć między innemi także uwzględnienie zwłaszcza w tych wypadkach, kiedy utworzone przez korporację lub cech specjalne urządzenia charakteru gospodarczego będą wymagały finansowego poparcia z funduszów korporacji lub cechu do tego czasu, dopuki nie staną o własnych siłach.

4.

Do art. 85. Powołanie mężów zaufania przez zarząd korporacji lub cechu może okazać się koniecznem wówczas, kiedy zarząd z powodu znacznego okręgu działalności nie będzie mógł wypełniać należycie ciążących na nim obowiązków statutowych np. kontroli nad przestrzeganiem przepisów, wydanych o zatrudnieniu pomocników i uczniów, uczęszczaniu do szkoły dokształcającej lub zawodowej i przepisów, regulujących sprawy uczniów.

5.

Do art. 87, 88, 89. Sposób zwołania Walnego Zebrania członków korporacji lub cechu winien być określony w statucie specjalnie w takich wypadkach, kiedy Walne Zebranie ma powziąć uchwałę co do ustanowienia zebrań delegatów, oraz dokonać wyborów tychże w myśl art. 87, następnie w sprawach wyborów władz korporacji lub cechu, zmiany statutu i statutów dodatkowych oraz rozwiązania korporacji lub cechu. Sprawy tej wagi będą wymagały zwołania członków na Walne Zebranie za pomocą imiennych, pisemnych zapro

szeń, wysyłanych pocztą, lub doręczenia przez specjalnego posłańca za pokwitowaniem w oddzielnej książce, w innych zaś wypadkach można poprzestać na ogłoszeniu w czasopiśmie.

Ponadto zaleca się ustalenie statutem obecności odpowiedniej liczby członków, uprawnionych do powzięcia decyzji, w szczególności w razie uchwalania zamian statutu i rozwiązania korporacji lub cechu.

6.

Do art. 90. Ustalenie w statucie okresu pełnienia funkcyj zarządu zaleca się tak ująć, żeby dać możność odnawiania zarządu nowemi siłami w krótszych okresach czasu, od trzech lat, organizacja bowiem szeregu urządzeń i wypełnienie różnorodnych zadań, jakie ustawa zakreśla korporacji lub cechowi, będą wymagały przypływu świeżych sił, wciągania coraz większego grona członków korporacji lub cechu do pracy organizacyjnej.

7.

Do art. 97. Walne zebranie członków korporacji cechu) może powierzyć likwidację spraw w razie dobrowolnego rozwiązania korporacji (cechu) komisji likwidacyjnej, wybranej przez Walne Zebranie.

VI. Rzemiosło.

(Dział IX, art. 141—194 ustawy przemysłowej)

8.

Do art. 141. Przy rozpoczęciu samoistnego prowadzenia rzemiosła (art. 144) i zrzeczeniu się uprawnienia przemysłowego mają zastosowanie postanowienia art. 7,135,136 i 147.

9.

Do art. 142. W związku z postanowieniami art. 168 i 174, oraz w celu ułatwienia przeprowadzenia wyborów do izb rzemieślniczych, mających być zawodową reprezentacją interesów przemysłu rzemieślniczego, wyszczególnione w art. 142 rzemiosło podlegają zebraniu w grupy zawodowe według zasady ustalania ich wzajemnego związku tak pod względem używanego materjału, jak i pod względem techniki wytwarzania lub przetwarzania.

10.

Do art. 150. Do lat praktyki zawodowej, ustalonej odnośnemi rozporządzeniami Ministra Przemysłu i Handlu, zalicza się zarówno lata pracy w charakterze czeladnika itp., jak i lata pracy samoistnej w danym zawodzie.

11.

Do art. 164. Wspólne obrady, o których mowa w tym artykule, będą wskazane wówczas, kiedy będzie chodziło o rozważenie wniesienia na walne zebranie członków cechu wniosku w sprawie utworzenia urządzeń, obchodzących zarówno pracodawców, jak i pracowników.

12.

Do art. 176. Zarządzając wybory do izby rzemieślniczej, władza przemysłowa wojewódzka winna posiadać dokładny rejestr wszystkich rzemieślników, prowadzących samoistnie przemysł rzemieślniczy w okręgu izby przynajmniej od 3 lat (art. 174), przy zastosowaniu się do odnośnych postanowień art. 198 i 136.

Na podstawie rejestru rzemieślników, posiadających prawo wybierania i wybieralności do izby rzemieślniczej (art. 174) władza przemysłowa wojewódzka, uwzględniając ustanowioną liczbę członków izby i ich zastępców na każdy obwód w okręgu izby, winna tak rozdzielać mandaty członków i ich zastępców między poszczególnemi zawodami rzemieślniczemi zarówno w całym okręgu izby, jak i w każdym obwodzie, żeby były reprezentowane, o ile możności, wszystkie zawody rzemieślnicze, wykonywane na terenie izby.

13.

Do art. 178. Władza przemysłowa wojewódzka, powinna w terminie 3-dniowym donieść Ministrowi Przemysłu i Handlu o każdej zakomunikowanej jej zmianie w składzie zarządu izby.

14.

Do art. 190. W razie założenia sprzeciwu na posiedzeniu Izby przedstawiciel Rządu zawiadamia o tem niezwłocznie Ministra Przemysłu i Handlu w drodze służbowej.

VII.

Prowadzenie rejestrów uprawnień przemysłowych oraz rejestrów zakładów w myśl art. 136.

Rodzaje rejestrów.

1.

Władza I instancji prowadzi:

- dla przemysłu koncesjonowanego:

I. Rejestr koncesji.

dla przemysłów niekoncesjonowanych:

II. Dwa rejestry potwierdzeń zgłoszeń:
a) dla przedsiębiorstw handlowych
b) dla przedsiębiorstw wytwórczych wolnych fabrycz.

III. Rejestr kart rzemieślniczych.
IV. Rejestr zakładów przemysłowych wymagających osobnego zatwierdzenia w myśl art. 14 i art. 16 rozporządzenia o prawie przemysłowem.
V. Rejestr licencji dla przemysłu okrężnego.
VI. Rejestr legitymacji dla komiwojażerów i samodzielnych ajentów handlowych.

2.

Z wyżej wymienionych rejestrów, rejestry grupy I, II, III, V i VI są rejestrami osobowemi, zaś rejestry grupy IV rejestrami rzeczowemi.

Rejestry mogą być książkowe albo kartkowe. Książkowe rejestry grup I, II, III i IV posiadają rubryki według wzorów A i B załącznika Nr. 2.

Prowadzenie rejestrów odnośnie zakładów przemysłowych wymagających zatwierdzenia urządzenia.

3.

Rejestrowanie odnośnie zakładów przemysłowych wymagających zatwierdzenia urządzenia odbywa się w kolejności czynności i formalności związanych z powstaniem zakładów. Naprzód właściciel zakładu wnosi podanie o zatwierdzenie urządzenia zakładu.

Po zatwierdzeniu zakładu, wpisuje się zakład ten w rejestr zakładów p/g. wzoru B załącznika Nr. 2. pod numerem porządkowym, poczem po uzyskaniu przez przedsiębiorcę koncesji, potwierdzenia zgłoszenia wzgl karty rzemieślniczej wpisuje się go w odnośny rejestr osobowy (koncesji potwierdzeń zgłoszeń wzgl kart rzemieślniczych) pod numerem porządkowym.

Wreszcie po otrzymaniu od przedsiębiorcy zawiadomienia o uruchomieniu zakładu wypełnia się rubrykę 3 b) rejestru zakładów.

4.

W razie zmiany właściciela zakładu, wykreśla się dawnego właściciela z odnośnego rejerestru osobowego następnie nowego właściciela wpisuje się pod numerem porządkowym tegoż rejestru przyczem w rubryce 6 wpisuje się nieulegający zmianie numer rejestru zakładów z odnośną adnotacją zmiany, zaś w rubryce 4 rejestru zakładów wpisuje się numer rejstru osobowego, uzyskany przez nowego właściciela.

5.

W razie zmiany w urządzeniu zakładu (np. przebudowy) wpisuje się zatwierdzenie jej w rejestr zakładów pod numerem porządkowym przyczem zamiast wypełniania rybryk 2a, 2b, i 2c danemi z poprzedniej rejestracji umieszcza się w nich klauzulę powołującą się na dawny numer rejestru zakładów, co pozwala rozróżniać zmiany urządzeń (przebudowy istniejących zakładów od zatwierdzeń nowo powstałych zakładów. Równocześnie w odnośnym rejestrze osobowym wpisuje się w rubryce 7 nowo uzyskany numer rejestru zakładów,

6.

W razie powstania filji zakładu w rejonie władzy właściwej dla zakładu głównego rejestruje się filję jako nowopowstały zakład w rejestrze zakładów pod nowym numerem porządkowym, poczem numer ten wpisuje się odnośnym rejestrze osobowym w rubryce 4.

7.

Wrazie powstania filji poza obrębem rejonu władzy przemysłowej właściwej dla zakładu głównego, władza ta nie rejestrując filji w swym rejestrze zakładów wpisuje jedynie w rubryce 4 odnośnego rejestru osobowego ten numer, który filja w rejestrze zakładów prowadzonym przez władzę przemysłową swego rejonu otrzymała. Równocześnie władza przemysłowa właściwa dla zatwierdzenia filji, po wciągnięciu filji do swego rejestru zakł., wpisuje właściciela zakładu w odnośny rejestr osobowy pod numerem porządkowym przyczem w rubryce 5 wpisuje numer rejestru osobowego, pod którym właściciel przedsiębiorstwa zarejestrowany został w rejonie zakładu głównego.

8.

W związku z punktami 6 i 7 należy przestrzegać wykonania art. 37, prawa przemysłowego, w myśl którego właściciel zakładu głównego obowiązany jest donieść o powstaniu filji nietylko władzy przemysłowej właściwej dla zatwierdzenia filji, lecz również i władzy właściwej dla miejsca siedziby zakładu głównego.

Prowadzenie rejestrów odnośnie zakładów przemysłowych niewymagających zatwierdzenia urządzenia.

9.

Ponieważ rejestru zakładów niewymagających zatwierdzenia urządzenia nie prowadzi się, więc zmiany lokalu zakładu wzgl. fakt powstania filji odnotowuje się tylko w odnośnym rejestrze osobowym przez wpisanie w rubryce 4 wzgl. 7 adresu nowego lokalu wzgl. adresu filji.

Rejestry kartkowe.

10.

Rejestry kartkowe posiadają te same rubryki co rejestry książkowe, lecz idące w kierunku poziomym.

Prowadzenie rejestrów kartkowych jest praktyczniejsze od prowadzenia rejestrów książkowych, jeśli ma się do czynienia z większemi ilościami zakładów przemysłowych. Przy prowadzeniu rejestrów odnośnie przedsiębiorstw niekoncesjonowanych czynność wydawania przedsiębiorcy odnośnego dokumentu osobowego (potwierdzenia zgłoszenia wzgl. karty rzemieślniczej) może być połączona z czynnością rejestrowania go w ten sposób, iż kopja oryginału tego dokumentu stanowi zarazem kartę rejestracyjną rejestru osobowego. W tym wypadku podobny dokument osobowy wzgl. karta rejestracyjna będzie miała formę określoną wzorem C wzgl. D załącznika Nr. 2.

Skorowidz alfabetyczny.

11.

Dla łatwiejszego odszukania danych odnośnie przedsiębiorców wzgl. zakładów przemysłowych wpisanych w różne rejestry władze przemysłowe I instancji prowadzą przynajmniej jeden skorowidz alfabetyczny.

VIII

Prowadzenie spisów i rejestrów zakładów przemysłowych przez władze przemysłowe II instancji.

Władze II instancji prowadzą:

1) Spis (pg. starostw) zakładów fabrycznych (motorowych lub zatrudniających ponad 20 rob.) powołanych do nadsyłania miesięcznych sprawozdań o zatrudnieniu oraz zakładów rękodzielniczych, które zatrudniają mniejszą ilość robotników, lecz ze względu na rodzaj produkcji lub jej znaczenie gospodarcze są objęte sprawozdaniem rocznem o stanie przemysłu i które w końcu roku obowiązane są na żądanie władz II instancji lub pośrednio na żądanie władz I instancji dostarczać danych o zatrudnieniu wzgl. produkcji.

Spis taki może być książkowy lub kartkowy i uzupełnia się w miarę zawiadomień władz I instancji o zgłoszeniu zakładów niewymagających zatwierdzenia wzgl. o uruchomieniu zakładów zatwierdzanych przez władze I lub II instancji.

2) Rejestr zakładów, których urządzenie wzgl. zmiana została zatwierdzona przez władze II instancji; rejestr ten oprócz numeru porządkowego zawiera numery porządkowe, które zakłady otrzymały w spisie pg. starostw (w myśl ust. 1) przyczem zakłady istniejące zachowują dawny numer tego spisu, tak że podług numerów rejestru odróżnia się zatwierdzenie nowych od zmian w urządzeniu (przebudowy) istniejących zakładów. Rejestr ten różni się od rejestru określonego wzorem B pg. załącznika Nr. 2, tem, że rubryka 6 tego wzoru jako niepotrzebna odpada, gdyż prowadzony w myśl ustępu 1 niniejszego artykułu spis pg starostw, posiada osobne rubryki dla odnotowywania danych, miesięcznych, kwartalnych i rocznych o ilości robotników oraz danych rocznych o produkcji. W rejestrze kartkowym na odnośne rubryki przeznacza się druga strona karty rejestracyjnej.

Załącznik Nr. 1.

Wzór: zgłoszenia przemysłu ______
załącznika do podania o zatwierdzenie zakładu

Do

. . . .

(wymienić władzę przemysłową).

Za pośrednictwem . . . .

Imię i nazwisko petenta . . . .

Data urodzenia „ . . . .

Przynależność państwowa petenta . . . .

1) Miejscowość, gdzie ma się znajdować zakład przemysłowy (miasto, osada, wieś, powiat, gmina).		
2) Jakie fabrykaty ma wytwarzać zakład.		
3) Jakie materjały surowe, półfabrykaty i materjały pomocnicze mają być używane do produkcji.		
4) Położenie zakładu w mieście, osadzie lub wsi (dokładne wymienienie adresu oraz położenia w stosunku do sąsiednich posesji, budowli i pomieszczeń ze wskazaniem ich charakteru, odległości oraz nazwisk ich właścicieli i użytkowników).		
5) Rodzaj, rozmiar i ilość pomieszczeń zakładu z wymienieniem materjału, użytego na budowle, warunków oświetlenia naturalnego i sztucznego, wentylacji, kanalizacji i ogrzewania: a) istniejących już, b) projektowanych od wybudowania.		
6) Ilu robotników ma być zatrudnionych przy fabrykacji.		
7) Rodzaj sił używanych do produkcji (ręczna czy motorowa; rodzaj, siła i ilości silników)		
8) Opis technicznych urządzeń zakładu	a) maszyny i przybory ręczne	
	b) maszyny poruszane siłą motorową.	
	c) transmisje i inne przewody siły	
	d) kotły i paleniska.	
	e) środki lokomocji i transportu.	
	f) ścieki, filtry, osadniki i t. p.	
	g) urządzenia specjalne; zabezpieczenia maszyn i inne.	

9) **Zawód, petenta, jego kwalifikacje fachowe i naukowe, dotychczasowe zajęcie oraz jego zdolność prawna do prowadzenia przemysłu**

10) Uwagi.

(czytelny podpis i adres petenta).

. . . . dnia . . . . r. . . .

Załącznik Nr. 2.

Wzór A.

Rejestr: koncesji / potwierdzeń zgłoszeń / kart rzemieślniczych

1 Nr. porz.	2 Właściciel przedsiębiorstwa: Imię i nazwisko	Osoba prawna	Adres	3 Rodzaj przemysłu	4 Zastępca	Dzierżawca	Filja	5 Nr. Dz. i data: koncesji	potwierdz. zgłoszenia	karty rzemieśln.	6 Nr. rejestru zakładów	adres zakładów	7 Zmiana urządzenia zakładu	8 Uwagi

Rejestr zakładów.

Wzór B.

1 Nr porządk.	2 Zakład: a) Nazwa i firma	b) Rodzaj	c) Adres	3 Nr. dz. i data: a) zatwierdzenia zakładu	b) zawiadomienia o uruchomieniu	4 Nr. rejestru osobowego	5 Napęd: rodzaj	KM	6 Normalna: ilość robotników	produkcja	7 Uwagi

Urząd .... **Wzór C.**

Nr. Dz.

dn. .... r.......

Potrwierdzenie **zgłoszenia:** Nr. rej.

wydane na podstawie art. 7 Rozp. Prez. Rzplitej z dn. 7.VI.1927 (Dz. U. Nr. 53)

Właściciel (Imię i nazwisko, — nazwa osoby prawnej
przedsiębiorstwa (Adres . . . .
Rodzaj przemysłu . . . .
(przedmiot przedsiębiorstwa) . . . .
Zastępca . . . .
Dzierżawca . . . .
Filja . . . .
Miejsce prowadzenia przemysłu . . . .
Nr. rej. zakładów . . . .
Uwagi: . . . .
. . . .

miejsce pieczęci podpis:

Urząd .... **Wzór D.**

Nr. Dz.

dn. .... r. ......

KARTA RZEMIEŚLNICZA Nr. rej.

wydana na podstawie art. 147 Rozporządzenia Prez. Rzplitej z dn. 7.VI.1927 (Dz. U. Nr. 53) **na skutek zgłoszenia z d.................. r.............**

Panu . . . .
obywatelowi . . . .
urodzonemu d................r...............w . . . . . .
na prowadzenie rzemiosła . . . .
w (adres) . . . .
przez zastępcę . . . .
pod firmą . . . .

miejsce pieczęci podpis:

186.

OPŁATY STEMPLOWE

od podań i świadectw,

przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53 poz. 468/L. D. V.11.283/6/27).

Nr. porządkowy	Art rozp. Prezydenta o prawie przemysłowem	PRZEDMIOT	Stawka opłaty stemplowej	Art. ustawy o opłatach stemplowych
1	4 (ustęp drugi)	a) Podanie *cudzoziemca*, nie mogącego udowodnić wzajemności przez powołanie się na umowę międzynarodową, o dopuszczenie do nabycia uprawnienia przemysłowego	3 zł. *)	145
		b decyzja, wydana na skutek powyższego podania, dopuszczająca cudzoziemca do nabycia uprawnienia przemysłowego . . .	20 zł	156 (p. 5)
2	7	a) Doniesienie o rozpoczęciu prowadzenia przemysłu ze stałą siedzibą z wyjątkiem doniesienia o rozpoczęciu prowadzenia rzemiosła (art. 144 rozp. o prawie przemysł. i Nr. 36 niniejszej wykładni) . .	wolne	142 (p. 1)

*) Od każdego załącznika podania przypada **opłata stemplowa** w wysokości 50 gr. (art. 145 u. o. s.)

Nr. porządkowy	Art. rozp Prezydenta o prawie przemysłowem	PRZEDMIOT	Stawka opłaty stemplowej	Art. ustawy o opłatach stemplowych
		b) potwierdzenie przez władzę przemysłową odbioru zgłoszenia, wymienionego pod a)	wolne	160 (p. 1)
3	9	a) Podanie o udzielenie koncesji **) na prowadzenie przemysłu wymienionego w art. 8 rozp. o prawie przemysłowem	3 zł. *)	145
		b) koncesja, wydana na skutek podania, wymienionego pod a) z wyjątkiem koncesji na handel starzyzną (art. 8, punkt 10 rozp. o prawie przemysł. i nr. 3 lit. c niniejszej wykładni)	20 zł.	156 (p. 5)
		c) koncesja na handel starzyzną	3 zł.	156 (p. 5) oraz § 175
4	14, 25 oraz 26 (ustęp ostatni)	a) Podanie o zatwierdzenie projektu urządzenia zakładu przemysłowego, lub zmiany tegoż urządzenia, jeżeli załatwienie podania wymaga oględzin na miejscu **	10 zł. *)	146
	18, 25, 26 (ustęp ostatni) i 28	b) decyzja, zatwierdzająca projekt urządzenia zakładu przemysłowego lub istotnej zmiany tegoż urządzenia	3 zł.	154
	19	c) podanie oddzielne, zawierające zarzuty natury prywatno-prawnej przeciw zatwierdzeniu projektu urządzenia lub projektu istotnej zmiany urządzenia	3 zł. *)	145
	19	d) oświadczenie, wniesione do protokółu rozprawy komisyjnej (art. 21 rozp. o pr. przemysł.), a zawierające zarzuty natury prywatno prawnej przeciw zatwierdzeniu projektu urządzenia lub projektu istotnej zmiany urządzenia	3 zł. *)	140 i 145
5	24	Powiadomienie o uruchomieniu zakładu przemysłowego	wolne	142 (p. 1)
6	29	Odwołanie od decyzji władzy przemysłowej w sprawach, tyczących się zatwierdzenia projektu urządzenia zakładu przemysłowego	3 zł. *)	145
7	36 (ustęp pierwszy)	Zawiadomienie o zaniechaniu prowadzenia przemysłu oraz zawiadomienie o zmianie lokalu, przeznaczonego do prowadzenia przemysłu, *nie* wymagającego koncesji	wolne	142 (p. 1)
8	36 (ustęp drugi)	a) Podanie o zezwolenie na zmianę lokalu przeznaczonego do prowadzenia przemysłu, wymagającego koncesji **)	3 zł. *)	145
		b) pozwolenie na zmianę lokalu, przeznaczonego do prowadzenia przemysłu, wymagającego koncesji	3 zł.	154
9	37	Doniesienie o otwarciu filji (z wyjątkiem, gdy chodzi o filję przemysłu koncesjonowanego)	wolne	142 (p. 1)
		W przypadku, gdy chodzi o otwarcie filji zakładu przemysłowego koncesjonowanego, stosuje się nr. 3 niniejszej wykładni.		
10	38	Odwołanie od decyzji, zabraniającej prowadzenia przemysłu przez zastępcę	3 zł. *)	145
11	39	a) Podanie o wydanie legitymacji na zbieranie zamówień lub skupywanie towarów	3 zł. *)	145
		b) legitymacja	3 zł.	
12	40 (ustęp drugi)	Doniesienie, na czyj rachunek będzie wykonywany przemysł koncesjonowany lub rzemieślniczy po śmierci uprawnionego	wolne	142 (p. 1)
13	40 (ustęp przedostatni)	Zgłoszenie prowadzenia przemysłu koncesjonowanego lub rzemieślniczego na rachunek masy upadłości (konkursowej) lub spadkowej	wolne	142 (p. 1)
14	41	a) Podanie o zatwierdzenie cennika w przemyśle gospodnim	3 zł. *)	145
		b) zatwierdzenie cennika w przemyśle gospodnim	3 zł.	154
15	44	Informacje co do produkcji urządzeń zakładów przemysłowych	wolne	142 (p. 1)
16	46	a) Podanie o licencję (pozwolenie) na przemysł okrężny**	3 zł. *)	145
		b) licencja (pozwolenie) na przemysł okrężny, poza przypadkami, przewidzianemi w punktach 2, 3 i 4 art. 52 rozp. o prawie przemysłowem (w szczególności też licencja, udzielona osobie, która jeszcze nie skończyła 21 roku życia)	3 zł.	154 (oraz § 175 r. w s.)
		c) licencja (pozwolenie) na przemysł okrężny, udzielona mimo istnienia przeszkód, przewidzianych w punktach 2, 3 i 4 art. 52 rozp. o prawie przemysłowem	20 zł.	156 (p. 5)
17	53 (ustęp ostatni)	a) Doniesienie o rozpoczęciu prowadzenia przemysłu okrężnego, ograniczonego do targów	wolne	142 (p. 1)
		b) potwierdzenie odbioru zgłoszenia o rozpoczęciu prowadzenia przemysłu okrężnego, ograniczonego do targów	wolne	160 (p. 1)
18	54	a) Podanie właściciela licencji na przemysł okrężny o rozszerzenie jej ważności poza obszar województwa, na który została wydana	3 zł. *)	145
		b) decyzja zezwalająca na to rozszerzenie	20 zł.	156 (p. 5)
19	55	a) Podanie o osobne zezwolenie (wizę) miejscowej władzy przemysłowej na prowadzenie przemysłu okrężnego w pewnej gminie	3 zł. *)	142 (p. 1) 145
		b) zezwolenie, wydane na skutek podania, wymienionego pod a)	3 zł.	154
20	58	a) Podanie o pozwolenie na przybranie pomocnika przez prowadzącego przemysł okrężny	3 zł. *)	145
		b) zezwolenie, wydane na skutek podania wymienionego pod a)	3 zł.	154
21	72 i 160	a) Podanie o zezwolenie na rozszerzenie okręgu korporacji lub cechu poza obszar powiatu administracyjnego, w którym korporacja lub cech ma siedzibę	3 zł. *)	145
		b) zezwolenie na takie rozszerzenie	3 zł.	154
22	74, 99, 104, 109, 160 i 167	a) Podanie o zatwierdzenie statutu lub zmian statutu korporacji, związku korporacyj, cechu lub związku cechów—w szczególności o zatwier-		

*) Każdy załącznik podania (odwołania), podlega opłacie w wysokości 50 gr. (art. 145 u. o. s.)
**) Wyjątek w przypadku, gdy podanie wniesiono do magistratu patrz Nr. 38 niniejszej wykładni.

Nr. porządkowy	Art. rozp. Prezydenta o prawie przemysłowem	PRZEDMIOT	Stawka opłaty stemplowej	Art. ustawy o opłatach stemplowych
		dzenie nowego statutu korporacji, związku korporacji, cechu lub związku cechów, istniejących przed wejściem w życie rozporządzenia o prawie przemysłowem **)	3 zł. *)	145
		b) zatwierdzenie **	3 zł.	154
		c) odwołanie od decyzji, odmawiającej zatwierdzenia statutu korporacji, związku korporacyj, cechu, związku cechów lub zmiany tegoż statutu **	3 zł *)	145
23	75, 104, 160, 167	a) Podanie o zatwierdzenie statutu dodatkowego korporacji, związku korporacyj, cechu związku cechów lub zmian takiego statutu **)	3 zł. *)	145
		b) zatwierdzenie **	3 zł.	154
		c) odwołanie od decyzji, odmawiającej zatwierdzenie statutu dodatkowego **	3 zł. *)	145
24	84, 160	a) Podanie o zezwolenie korporacji lub cechowi na: nabycie, zbycie lub obciążenie nieruchomości, na zaciągnięcie pożyczki, zbycie ruchomości posiadających wartość historyczną, artystyczną lub naukową	3 zł. *)	145
		b) zezwolenie wydane na skutek podania, wymienionego pod a)	3 zł.	154
25	93, 102, 160 i 167	a) Podanie do władzy nadzorczej o poświadczenie, że pewna osoba jest starszym korporacji lub cechu albo należy do zarządu związku korpokorporacyj lub związku cechów	3 zł. *)	145
		b) poświadczenie, określone w punkcie a)	3 zł.	154
26	94 i 160	Reklamacja oraz odwołanie w sprawie ważności wyborów, dokonanych w korporacji lub cechu	3 zł *)	145
27	95, 107, 160 i 167	Podanie oraz odwołanie, wniesione do władzy nadzorczej w sprawach, tyczących się korporacji lub cechu (w szczególności także w sprawach wymiaru i poboru opłat korporacyjnych), jak również w sprawie likwidacji spraw rozwiązanego związku korporacyj lub związku cechów:		
		a) zasadniczo **)	3 zł. *)	145
		b) w sprawie kar porządkowych (art. 95 ust. V rozp. o prawie przemys. lub w sprawie zawieszenia w urzędowaniu (art. 95 ust. przedostatni).	wolne	142 (p. 15)
28	96 i 106, 160 i 167	Odwołanie od decyzji, rozwiązującej korporację, związek korporacyj cech lub związek cechów	3 zł. *)	145
29	98 i 160	a) Podanie gminy o zatwierdzenie projektu użycia majątku korporacji rozwiązanej lub rozwiązanego cechu	wolne	144 (p. 2)
		b) zatwierdzenie	wolne	160 (p. 3)
30	105 i 167	Podanie, którem zarząd związku korporacyj lub związek cechów:		
		a) przesyła władzy nadzorczej wykaz korporacyj, należących do związku	wolne	142 (p. 1)
		b) zawiadamia tę władzę o zmianie w składzie zarządu lub o zmianie siedziby zarządu	wolne	142 (p. 1)
		c) udziela władzy nadzorczej odpis zamknięcia rachunkowego	wolne	142 (p. 1)
		d) zawiadamia władzę przemysłową wojewódzką o zwołaniu zgromadzenia związku	wolne	142 (p. 1)
31	112	a) Podanie o przywrócenie przemysłowcowi prawa trzymania uczniów	3 zł *)	145
		b) decyzja, przywracająca to prawo	3 zł.	154
32	115	Odwołanie od zarządzeń, wydanych na podstawie art. 111, 113 i 114 rozporządzenia o prawie przemysłowem	3 zł. *)	145
33	122 i 124	a) Świadectwo, wydane uczniowi przez pryncypała stwierdzające przebyty czas nauki	wolne	jako wydane przez organy niepaństwowe
		b) świadectwo ukończenia nauki przemysłowej, wystawione przez zarząd korporacji	wolne	
		c) uwierzytelnienie przez urząd gminny świadectwa, stwierdzającego przebyty czas nauki, a wydanego przez pryncypała	wolne	
34	134	Podania, tyczące się spraw, należących do zakresu działania instruktora korporacyj przemysłowych	wolne	142 (p. 14)
35	135 (ustęp przedos.)	Podanie, zawierające zrzeczenie się uprawnienia przemysłowego	wolne	142 (p. 1)
36	144	a) Zgłoszenie rozpoczęcia prowadzenia rzemiosła z równoczesnem wykazaniem zawodowego uzdolnienia **	3 zł. *)	145
	147	b) karta rzemieślnicza	3 zł.	154
37	192	Odwołanie od nakazu karnego, wydanego przez izbę rzemieślniczą	wolne	142 (p. 1)
38	131, 196	W przypadku, gdy podanie, które według niniejszej wykładni, podlega opłacie, wniesione do magistratu, obowiązują zasady następujące: a) Podanie takie nie podlega opłacie stemplowej na rzecz Państwa (art. 140, ustęp drugi u. o. s.), jeżeli według obowiązujących przepisów należało je wnieść do magistratu albo mogło być wniesione bądź do władzy państwowej bądź do magistratu. b) Jeżeli natomiast według obowiązujących przepisów podanie należało wnieść do władzy państwowej, a faktycznie wniesiono je do magistratu, to w razie zwrócenia podania petentowi przez magistrat i ponownego wniesienia przez stronę do władzy państwowej, jak również w razie bezpośredniego przesłania do władzy państwowej przez magistrat, władza państwowa zażąda uiszczenia opłaty stemplowej		

*) Każdy załącznik podania podlega opłacie stemplowej w wysokości 50 gr. (art. 145 u. o. s.)
**) Wyjątek dla obszaru województw: poznańskiego i pomorskiego—patrz Nr. 39 niniejszej wykładni.
***) Wyjątek w przypadku, gdy podanie wniesiono do magistratu, patrz Nr. 38 niniejszej wykładni.

Nr. porządkowy	Art. rozp. Prezydenta o prawie przemysłowem	PRZEDMIOT	Stawka opłaty stemplowej	Art. ustawy o opłatach stemplowych
39	196	Podania, o zatwierdzenie statutów i zmian statutów korporacji lub związku korporacyj, wymienione w art. 196 (ustępie drugim punktu 2) rozp. o prawie przemysłowem, wnoszone do wojewódzkich sądów administracyjnych na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego i rozpatrywane w postępowaniu sporno-administracyjnem oraz świadectwa, wydawane na skutek tych podań	wolne od opłat stemplowych, podlegają jednak opłatom osobnym w myśl przepisów, zawartych w rozporządzeniu pruskich Ministrów Spraw Wewnętrznych i Skarbu z dn. 27 lutego 1884 r. (Dz. rozp. dla og. wewn. administr. Nr. 30) i w rozporządzeniu Ministrów Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 28 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 314).	141 (p 1)

(Art. 16, 140, 154) Podania, wnoszone do urzędów państwowych przez korporacie, związki korporacyj, cechy i związki cechów (art. 69, 100, 160 i 167) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem Dz. U. R. P. Nr. 53 poz. 468), jak również świadectwa, wydawane dla nich przez urzędy państwowe, *podlegają* opłatom stemplowym według przepisów ogólnych: osobom tym *nie* przysługuje również osobiste uwolnienie w zakresie opłat stemplowym od umów, przewidziane w art. 16 (L. D. V. 11.283-6-27).

(Art. 16, 120, 140, 144 punkt 2, 160). Podania, wnoszone do urzędów państwowych przez Izby rzemieślnicze (art 168 rozporządzenia P ezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r o prawie przemysłowem Dz. U. R. P. Nr. 53 poz. 468), jak również świadectwa, wydawane im przez urzędy państwowe, z wyjątkiem świadectw, wymienionych w art. 157 u. o. s — są wolne od opłat stemplowych.

Nie podlegają również opłatom stemplowym podania, wnoszone do izb rzemieslniczych.

Obligi izb rzemieślniczych są wolne od opłaty (art. 120, punkt 1 u. o. s.). Nie służy izbom rzemieślniczym uwolnienie osobiste od opłat stemplowych w zakresie umów, obustronnie obowiązujących, przewidziane w art. 16 u. o. s.) (L. D. V. 11283 6-27).

187.

Rozporządzenie
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 10 września 1927 r. Nr. 8270-Sm.

w sprawie ułożenia i naprawy chodników w m. Łucku.

Na mocy postanowień § 6 Rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 21.III.1921 r. o organizacji władz administracyjnych II instancji na ziemiach przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze 12.X.1920 r. (Dz. Ust. R P. Nr 39 poz 235) zgodnie z przepisami art. 110 ustawy miejskiej rosyjskiej Sm z 1892 r. zatwierdzam uchwałę Nr. 11 Magistratu m. Łucka z dn. 25-go sierpnia 1927 r. prot. Nr 34, powziętą na podstawie art. 108 powołanej ustawy miejskiej w sprawie ułożenia i naprawy chodników w m. Łucku i zarządzam co następuję:

Właścicieli, dzierżawców i użytkowników domów, placów, ogrodów itp w m. Łucku wzywa się do wykonania, ułożenia i naprawy chodników (trotuarów) w terminie do dn. 15 listopada 1927 r. na niżej wymienionych warunkach ustanawiających rodzaj materjałów i wymiary układanych i naprawianych chodników:

1. na ulicach: Jagiellońskiej, T. Kościuszki od Jagiellońskiej do domu Wajsmana z jednej i do ul. Mącznej z drugiej strony, Dominikańskiej—począwszy od nowych chodników do ul- Katedralnej i placu Bazyljańskiego, Królowej Jadwigi z lewej strony do ul. Katedralnej, J. Piłsudskiego z obu stron począwszy od ogrodu i sadyby B ci Drykierów do sadyby Korczemnego, oraz uliczki wiodącej do domu Stowarzyszeń Polskich i ul. Bernardyńskiej, chodniki winne być ułożone z krawężnikami. Szerokość chodników wskaze Wydział techniczny Magistratu.

2. Na ulicach T Kościuszki począwszy od ul. Mącznej i wiodącej do elektrowni, Piłsudskiego począwszy od sadyby Korczemnego i uliczki wiodącej do D. St. P. do stacji kolejowej Łuck, oraz Alej- Bolesława Chrobrego, Dominikańskiej począwszy od ul. Katedralnej do końca tej ulicy, Berka Joselewicza, Karaimskiej, Wesołej Sienkiewicza, Ks. Skorupki, Unji Lubelskiej w części zabrukowanej, Szewczenki, Czerwonego Krzyża, Kumowskiej, Szerokiej, Karmelickiej, Pobrzeże, Traugutta, Dolnej, 3-go Maja, Mickiewicza, Gnidawskiej, Polnej, Długosza, chodniki winne być ułożone na szerokość od rynsztoku do linji domów (regulacyjnej linji chodników).

3. Na pozostałych ulicach niezabrukowanych chodniki winne być wykonane z płyt betonowych z obu stron ulicy o szerokości 1,20 mtr.

4. Istniejące już chodniki z płyt betonowych, lub drew-

niane, znajdujące się w dobrym stanie mogą pozostać, lecz o ile taki chodnik jest niższy jak 25 cm. ponad bruk, licząc od rynsztoka, musi być przełożony i podwyższony zapomocą podsypania piaskiem.

Ta sama wysokość ponad bruk jest obowiązująca i dla nowych chodników.

5. Powyższe roboty winne być wykonane ściśle według wskazówek Wydziału Technicznego Magistratu, który udzielać będzie na każde żądanie zainteresowanych stron wszelkiego rodzaju informacji dotyczących sposobu, porządku i szerokości układania chodników.

6. Stałe utrzymywanie chodników tak nowoułożonych jak i starych w odpowiednim stanie, ciąży na właścicielach odnośnych posesji, względnie dzierżawcach i użytkownikach.

7. Winni niestosowania się do niniejszego zarządzenia będą pociągnięci do odpowiedzialności sądowej art. 138 K. K., zaś roboty układnnia chodników zostaną wykonane przez Magistrat na ich koszt z doliczeniem kosztów nadzoru technicznego.

8. Zarządzeuia niniejsze dotyczy właścicieli, dzierżawców i użytkowników wszystkich realności w mieście i na przedmieściach, tak prywatnych jak i rządowych.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda (—) *Wł. Mech*

188.

Rozporządzenie
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 19 grudnia 1927 r. L. 8868-Rol.

w sprawie likwidacji zarazy pryszczycy w powiecie Włodzimierskim.

Wobec wygaśnięcia zarazy pryszczycy w całym powiecie Włodzimierskim, na podstawie § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21. III. 1921 r. o organizacji władz administracyjnych II instancji (Dz. U. Nr. 39, poz. 235) i art. 1123, 1124 Ust. Lek. Tom. XIII Zbiór Pr. Ces. Ros. wyd. z 1905 r., ogłaszam cały powiat Włodzimierski jako wolny od zarazy przyszczycy i zwalniam go od rygorów podanych w rozporządzeniu mojem z dnia 22. XI. b. r. № 8119-Rol. i z dnia 25. VIII. b.r. № 5964-Rol.

Zaznaczam jednak, że wywóz zwierząt racicowych z całego powiatu Włodzimierskiego za granicę Państwa jest nadal wzbroniony, w myśl punktu 4 rozporządzenia mojego z dnia 25.VIII, b.r. L. 5964-Rol.

Wojewoda:
w-z (—) *DziewałtowskiGintowt*
Wice-Wojewodą.

189.

Rozporządzenie
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 19 grudnia 1927 r. L, 8931-Rol.

w sprawie likwidacji zarazy pryszczycy w powiecie Kostopolskim.

Wobec wygaśnięcia zarazy pryszczycy w całym powiecie Kostopolskim, na podstawie § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21. III. 1921 r. o organizacji władz administracyjnych II instancji (Dz. U. № 39, poz. 235) oraz art. 1123. 1124, Ust. Lek. Tom XIII. Zb. Pr. b. Ces. Ros. wyd. z 1905 r., ogłaszam cały powiat Kostopolski jako wolny od zarazy i zwalniam go do rygorów podanych w rozporządzeniu mojem z dn. 24 IX. b. r. № 6584-Rol. i z dnia 29. VIII. b.r. № 6073-Rol.

Równocześnie zezwalam na otwarcie targów i jarmarków zwierząt racicowych w m. W. Stydyń.

Co zaś się tyczy targów i jarmarków na zwierzęta dom, w m. Stepań, to takowe zostaną otwarte dopiero po uporządkowaniu targowicy, we wspmnianej miejscowości.

Zaznaczam jednak, że wywóz zwierząt racicowych, z całego powiatu Kostopolskiego za granicę Państwa jest nadal wzbroniony, w myśl punktu 4 rozporządzenia mojego z dnia 29. VIII. b. r. № 6073-Rol.

Wojewoda;
w-z (—) *Dziewałtowski-Gintowt.*
Wice Wojewoda.

190.

Rozporządzenie
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 23 grudnia 1927 r. № 11899-Sm.

w przedmiocie zamknięcia targów i jarmarków w os. M.-Siedliszcze, pow. Kostopolskiego.

Na podstawie § 6 i 17 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 marca 1921 r. o organizacji Władzy Adm. II-ej instancji (Dz. Ust. № 39 poz. 235) oraz art. 63, punkt 5, i art. 82 punkt 5 ros. ustawy o instytucjach ziemskich (T. II Zb Pr. Ros. wyd. 1892 r.) znoszę targi i jarmarki w osadzie M.-Siedliszcze, gminy Kostopolskiej i Kostopolskiego powiatu, ustanowione rozporządzeniem mojem z dnia 17-go kwietnia 1925 r. L. 2103-Sm.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Wykonanie rozporządzenia poleca się Staroście w Kostopolu.

Wojewoda
w-z(—) *Dziewałtowski-Gintowt*
Wice-Wojewoda.

191.

Rozporządzenie
Wojewody Wołyńskiego

z dnia 23 grudnia 1927 r. № 11900-Sm.

w przedmiocie zamknięcia targów i jarmarków we wsi Złazne, gm. Deraźne, pow. Kostopolskiego.

Na podstawie § 6 i 17 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 marca 1921 r. o organizacji Władzy Adm. II inst. (Dz. Ust. № 39, poz. 235) oraz art. 63 punkt 5 i art. 82 punkt 5 rosyjskiej ustawy o instytucjach ziemskich (T. II. Zb. Pr. Ros. wyd. 1892 r.) znoszę targi i jarmarki we wsi Zlazne, gm. Deraźne, pow. Kostopolskiego, ustanowione rozporządzeniem mojem z dnia 26 lutego 1926 r. L. 1066 Sm.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Wykonanie rozporządzenia poleca się Staroście w Kostopolu.

Wojewoda
w-z (—) *Dziewałtowski-Gintowt*
Wice-Wojewoda.

192.

Rozporządzenie

Wojewody Wołyńskiego

z dnia 23 grudnia 1927 r. № 11901-Sm.

w sprawie zmiany dni targowych we wsi Wielki Stydyń, pow. Kostopolskiego.

Na podstawie § 6 i 17 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 marca 1921 r. o organizacji Władzy Admin. II instancji (Dz. Ust. № 39, poz. 235) oraz art. 63 punkt 5 i art, 82 punkt 5 rosyjskiej ustawy o instytucjach ziemskich (T. II. Zb. Pr. Ros. wyd. 1892 r.) zmieniam § 1 rozporządzenia z dnia 27 września 1926 r. w przedmiocie ustanowienia targów i jarmarków we wsi Wielki Stydyń, pow. Kostopolskiego i nadaję temu paragrafowi brzmienie następujące:

„Ustanawia się we wsi Wielki Stydyń, gminy Sdydyń, pow. Kostopolskiego stałe targi i jarmarki produktami gospodarstwa wiejskiego, produktami codziennego użytku i zwierząt domomowych co drugi wtorek".

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Wykonanie rozporządzenia poleca się Staroście w Kostopolu.

Wojewoda
w-z (—) *Dziewałtowski-Gintowt*
Wice-Wojewoda.

193.

Obwieszczenie

Wojewody Wołyńskiego

z dnia 31 grudnia 1927 r. № 22992-Adm.

o czasie ochronnym dla zwierzyny.

W myśl art. 52 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 3 grundnia 1927 r. o prawie łowieckiem (Dz. U. R. P. № 110 poz. 934), podaję do powszechnej wiadomości poniższy wykaz czasów ochronnych dla zwierzyny, obowiązujący w 1928 r.

1) Zabrania się polować podczas nabożeństwa w niedziele i uroczyste święta w odległości mniejszej niż 2 kilometry od świątyni.

2) Nie wolno polować w odległości mniejszej niż sto metrów od cudzych zabudowań mieszkalnych jak również na cmentarzach.

3) Zabra ia się polować z chartami lub psami gończemi w obwodach łowieckich mniejszych od dwu tysięcy hektarów.

4) Nie wolno polować w czasie między zachodem a wschodem słońca. Wyjątek stanowi polowanie na słonki w czasie ciągu, na głuszce i cietrzewie w czasie toku, na kaczki na zlotach i przelotach oraz na dziki, wilki, lisy i wydry na czatach.

5) Zabrania się polować w ciągu całego roku na żubry, bobry, kozice, świstaki, na samice i cielęta, i łosia, jelenia, daniela, na sarny—kozy i koźlęta, na niedźwiedzice od niedźwiedziątek, na głuszce—kury, bażanty—kury i czarne bociany.

6) Zabrania się polować w czasie niżej oznaczonym na wierzęta znastępujące:

łosie—byki	w czasie	od 15 grudnia	do 31 sierpnia
jelenie—byki, daniele-rogacze		od 1 listopada	do 31 sierp.
sarny—kozły	w czasie	od 1 lutego	do 20 kwietnia
zające—szaraki	w czasie	od 1 lutego	do 30 września
zające—bielaki	„	15 lutego	do 31 paździer.
borsuki	„	1 grudnia	do 31 sierpnia
wiewiórki	„	1 marca	do 31 paździer.
głuszce—koguty	„	15 maja	do 15 marca
cietrzewie—koguty	„	1 czerwca	do 15 sierpnia
cietrzewie—kury	„	15 września	do 15 sierpnia
jarząbki	„	1 lutego	do 15 sierpnia
pordwy	„	1 lutego	do 15 sierpnia
bażanty—koguty	„	1 lutego	do 31 sierpnia
kuropatwy	„	1 listopada	do 31 sierpnia
przepiórki	„	od przylotu	do 31 sierpnia
słonki	„	15 maja	do 15 sierpnia
bataljony	„	1 czerwca	do 10 lipca
dzikie kaczorzy	„	1 czerwca	do 10 lipca

dzikie kaczki (samice i młode) oraz inne ptactwo wodne i błotne od 1 marca do 10 lipca
dzikie gołębie i dzikie gęsi od 15 maja do 31 lipca
dropie, dropie-kamionki (strepety) dzikie gołębie, drozdy kwiczoły, poszkoty od 1 lutego do 15 sierpnia
ptaki krukowate i drapieżne z wyjątkiem jastrzębi-gołębiarzy, krogulców, wron i srok od 1 lutego do 15 sierp.

Wojewoda
w-z (—) *Dziewałtowski Gintowt*
Wice-Wojewoda.

194.

Ogłoszenie

o zarejestrowanych Stowarzyszeniach i Związkach.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 4-XI 1927 r. wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Woj. Woł. pod. № 571 Stowarzyszenie Dobroczynne pod nazwą „Gemilus Chesed" w Łucku z siedzibą w m. Łucku,

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 4-XI 1927 r. wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Woj. Woł. pod № 572, Stowarzyszenie pod nazwą „Tow. Straży Ogniowej Ochotniczej" w Boratynie Czeskim gm. Połonka pow. Łuckiego z siedzibą w Boratynie Czeskim.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 4-XI 1927 r wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Woj. Woł. pod. № 573, Stowarzyszenie pod nazwą „Wołyński Związek Hodowców Szlachetnego Konia Pół Krwi" w Łucku z siedzibą w Łucku.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dn. 26-XI 1927 r- wsiągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Woj. Woł. pod № 574, Stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej" w Starych Koszarach, pow. Kowelskiego z siedzibą w Starych Koszarach.

195.

Ogłoszenie

o założeniu gminnej Kasy Pożyczkowo-oszczędnościowej w Łanowcach.

Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych Kas Wiejkich Pożyczkowo - Oszczędnościowych z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 118 poz. 1069) i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrzch wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13 marca 1926 r. o statucie normalnym gminnych Kas Pożyczkowo - Oszczędnościowych (Dz. Ust. R. P. Nr. 35-1925 poz. 239) została założona gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą w miasteczku Łanowcach powiatu Krzemienieckiego. Kapitał zakładowy kasy ustalono w sumie 2000 zł. Kasa może zaciągać zobowiązania do dwudziestokrotnej wysokości kapitału zakładowego i zasobowego kasy.

196

Ogłoszenie

o zwiększeniu kapitału zakładowego gminnej Kasy Pożyczkowo Oszczędnościowej w Szumsku.

W uzupełnieniu ogłoszenia umieszczonego w Dzienniku Urzędowym Woj. Woł. № 1 ogłasza się, że kapitał zakładowy gminnej kasy pożyczkowo-oszczędnościowej w m. Szumsku pow. Krzemienieckiego został zwiększony o 300 zł. t. j. kasa ma kapitału zakładowego 2300 zł.

197.

Ogłoszenie

Okr. Dyr. Rob. Pub w Łucku przetargu na dostawę kamienia na budowę i konserwację dróg.

Urząd Wojewódzki Wołyński — Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych w Łucku niniejszem ogłasza przetarg publiczny dostawy kamienia w roku budżetowym 1928/29 na konserwację i budowę dróg państwowych tut. Województwa na dzień 31 stycznia 1928 roku.

Dostawa kamienia ma być dokonana w postaci szabru względnie brukowca na poszczególne kilometry i hektometry dróg według szczegółowych wykazów, podających ilość i gatunek kamienia, odległość od stacji wyładowczej i odległość dowozu kołowego.

Oferty mają zawierać koszta dostawy na poszczególne kilometry dróg, obejmujące wszystkie wydatki, a więc i koszt kamienia, dowóz, wytłuczenie i t. p., oraz powinny być złożone w zapieczętowanych kopertach z napisem „Przetarg na dostawy kamienia na drogi państwowe Województwa Wołyńskiego" do godz. 10-ej w dniu przetargu.

Do oferty winno być dołączone wadjum w sumie 3% od kosztu dostawy, jakoteż opieczętowane próbki kamienia. Publiczne otwarcie ofert nastąpi o godz. 11-ej w dniu przetargu. Warunki techniczne dostawy, które następnie będą stanowiły składową część umowy, jak również szczegółowe ślepe wykazy są do obejrzenia i odbioru w Oddz. Drogowym Dyrekcji od dnia 16 stycznia 1928 r.

W ofertach przedsiębiorcy winni podać, niezależnie od cen, obejmujących całość dostawy, łącznie z wytłuczeniem na szaber—również osobno cenę za wytłuczenie kamienia, co będzie służyło podstawą przy obliczeniu poszczególnych pozycyj, opłaty kamienia dostarczonego, a tak samo będzie odnosiło się do wytłuczenia kamienia, znajdującego się na szosie z poprzednich dostaw, o ile tego zażądałaby Dyrekcja. Również winna być podana cena na grysik (wysiewki), o ile takowy będzie dostarczał się ponad normę, ustaloną przez Dyrekcję.

Łuck, dnia 30 grudnia 1927 r.

Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych

198.

Ogłoszenie

Okręgowego Urzędu Ziemskiego

odnośnie wdrożenia postępowania scaleniowego we wsi Sapożyn i kol. Ostaszówka gm. Hoszcza pow. Równe.

Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości, że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 28.X.27 r. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego odnośnie gruntów nadziałowych wsi Sapożyn i kol. Ostaszówki o obszarze około 700,8 ha, gruntów nabytych przez T-wo 20 włościan wsi Sapożyn z maj. Sapożyn b. własność Rua de Lule o obszarze 59 ha, gruntów nabytych przez włościan wsi Sapożyn i kol. Ostaszówki z maj. Sapożyn własność Ponińskiego o obszarze około 40,81 ha, gruntów nabytych przez włościan wsi Sapożyn, i kol. Ostaszówki z maj. Sapożyn b. własność Ponińskiego o obszarze około 169 ha i gruntów Pawła Skidaniuka odziedziczonych przez niego od przodków o obszarze 7,85 ha, jako niezaskarżone w terminie i trybie, wskazanych w artykułach 11 ustawy z dnia 11.VIII.23 r. (Dz U. R. P. Nr 90 poz. 706) i 51 Ustawy scaleniowej z dnia 31.VII.23 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92 poz. 833 z dn. 25.X.27 r.) uprawomocniło się w dniu 24.XI.1927 r.

Wołyński Okręgowy Urząd Ziemski.

199.

Ogłoszenie

postanowienia Prezesa Okr. Urz. Ziem.

w przedmiocie scalenia gruntów wsi Zdołbica.

Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do wiadomości publicznej postanowienie Prezesa W. O. U. Ziemskiego w Łucku z dnia 17.V.1927 a mianowicie:

1. wniosek Komisarza Ziemskiego z dn. 14.IV.1927 r. o zastosowaniu we wsi Zdołbica gm. Zdołbica pow. Zdołbunowskiego p. b art. 50 Ustawy o scaleniu—zatwierdzić.
2. Przeprowadzić we wsi Zdołbica pomiar faktycznego stanu posiadania
3. Polecić Komisarzowi Ziemskiemu wszcząć postępowanie scaleniowe w trybie art. 19—20 oraz 33 i następnych Ustawy z dn. 31 lipca 1923 r.

Okręgowy Urząd Ziemski

200.

Ogłoszenie.

Okręgowego Urzędu Ziemskiego.

odnośnie wdrożenia postępowania scaleniowego we wsi Stara Lisznia gm. Grzybowica pow. Włodzimierski.

Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości, że orzeczenie Okr. Urz. Ziemskiego z dnia 29.IX.27 r. w przedmiocie wdorżenia postępowania scaleniowego odnośnie gruntów: 1. nadziałowych wsi Stara Lisznia około 399 ha 2. gruntów nabytych z maj. Stara Lisznia przez 66 gosp. około 40 ha, 3. gruntów nabytych z tegoż maj. na mocy aktu z dnia 29.IX.1905 r. około 4,6 ha 4. nabytych z maj. Tyszkiewicza przez 33 gosp. około 71,5 ha, 5. nabytych z tegoż maj. przez 4 gosp. około 5,5 ha, 6. nabytych od Drohojewskiego przez 2 gospodarzy około 5,5 ha 7. cerkiewnych własność parafji prawosł. Stara Lisznia około 76 ha. oraz z części drugiej jednostki admin. wsi Budziatycze około 5 ha, gruntów państwowych (b. własn. par. prawosł. wsi Grzybowica jako niezaskarżone w terminie i trybie, wskazanych w artykułach 11 Ust. z dnia 11.VIII 23 r [D. U. R. P. M. 90 poz. 706] i 51 Ust. scal. z dn. 31.VII.23 r. [D. U. R. P. N. 92 z dn. 25.X 27 r.] uprawomocniło się w dniu 14.XI. 27 r.

Wołyński Okręgowy Urząd Ziemski.

201

Ogłoszenie

Okręgowego Urzędu Ziemskiego

odnośnie wdrożenia postępowania scaleniowego we wsi Usicze i Usickie Budki, gm. Torczyn, pow, Łucki.

Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości, że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 26.X 1927 r. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego odnośnie gruntów:

1) nadziałowych włościan wsi Usicze, cz. Peretiatkowicza ok. 418 ha;

2) nadziałowych włościan wsi Usicze, części Tyszeckich ok. 28 ha;

3) nadziałowych włościan wsi Usicze części Jaworskich ok. 19 ha;

4) właścicieli części maj. Usicze, należących do spadkobierców Wojciecha Tyszeckiego około 80 ha;
5) właścicieli części maj. Usicze należących do spadkobierców Juljana Jaworskiego około 44;
6) drobnoszlacheckich przy wsi Usicze około 118 ha;
7) drobno-szlacheckich przy wsi Usickie Budki ok. 44 ha;
8) b. czynszowników przy wsi Usicze około 25 ha;
9) b. czynszowników przy wsi Usickie Budki ok. 93 ha;
10) państwowych b. wł. par. praw. Usicko-Szepelskiej około 57 ha;
11) maj. Usicze, własn. Wład. Syczewskiego położonych przy wsiach Usicze i Usickie Budki w celu usunięcia enklaw około 46 ha, jako niezaskarżone w terminie i trybie wskazanych w artykułach 11 Ustawy z dnia 11.VIII-23 r. (D. U. R. P. Nr. 90, poz. 706] i 51 Ustawy scal. z dnia 31.VII-23 r. [D.U.R.P. Nr 92, poz. 833 z dnia 25 X.27 r.] uprawomocniło się w dniu 6 grudnia 1927 r.

Okręgowy Urząd Ziemski.

202

Ogłoszenie.

Okręgowego Urzędu Ziemskiego

Odnośnie wdrożenia postępowania scaleniowego we wsi Pereweredów, gm. Młynów, pow. Dubno

Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości, że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 12.X 1927 r. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego odnośnie gruntów:
1) nadziałowych włościan wsi Pereweredów ok. 610 ha.
2) gruntów cerkiewnych parafji praw. Dobratyn-Pereweredów, ok. 16 ha;
3) gruntów części maj. Pereweredów wł. M. Pacholuka nabytych przez uczęstn scal. około 29 ha;
4) gruntów maj Pereweredów. wł. M. Pacholuka około 100 ha, A. Pacholukowej ok. 35 ha, Luby Pachulukowej około 35 ha, Wiery Pacholukowej około 35 ha, jako niezaskarżone w terminie i trybie wskazanych w art. 11 Ust z dn. 11 VIII 1923 r. [D.U R.P. Nr. 90 poz. 706] i 51 Ustawy scalen. z dnia 31.VII 1923 r. [Dz. U. R. P. Nr. 92 z dnia 25.X-27 r. poz 833] uprawomocniło się w dniu 29.XI-27 r.

Okręgowy Urząd Ziemski.

203.

Ogłoszenie

Okręgewego Urzędu Ziemskiego

o uprawomocn. się orzeczenia O. U. Z. odnośnie wdrożenia postępowania scaleniowego we wsi Horodno gm. Hołowno powiatu Lubomelskiego.

Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do pulicznej wiadomości, że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 30.IX.27 r. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego odnośnie gruntów nadziałowych włościan wsi Horodno ok. 1950 ha. gruntów państwowych około 307 ha, gruntów osadników wojskowych dla zniesienia enklaw około 70 ha, i gruntów cerkiewnych parafji prawosławnej Horodno około 36 ha, jako niezaskarżone w terminie i trybie wskazanych w art. 11. Ust. z dn. 11.VIII.23 r. [D. U. R. P. Nr. 90 poz. 706] i 51 Ust scal. z dn. 31.VII.23 r. [D U. R P. Nr. 92 z dn. 25.X.27 r. poz. 833] uprawomocniło się w dniu 9.XI.1927 r

Okręgowy Urząd Ziemski.

204.

Ogłoszenie.

Okręgowego Urzędu Ziemskiego.

odnośnie wdrożenia postępowania scaleniowego we wsi Chorów powiatu Zdołbunowskiego.

Okręgowy Urząd Ziemski w Łucku podaje do publicznej wiadomości, że orzeczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 28.IX 27 r. w przedmiocie wdrożenia postępowania scaleniowego odnośnie gruntów nadziałowych włościan wsi Chorów, około 999 ha, cerkiewnych parafji prawosławnej wsi Chorów około 38 ha, i pocerkiewnych państwowych około 36 ha [b. par. praw. Chorów] jako niezaskarżone w terminie i trybie wskazanych w art. 11 Ust. z dn. 11.VIII.23 r. (D. U. R. P. Nr. 90 poz. 706) i 51 Ust. scal. z dn. 31.VII.23 r. [Dz. U R. P. Nr. 92 poz. 833] uprawomocniło się w dniu 22.XI.1927 r.

Okręgowy Urząd Ziemski.

205

Ruch służbowy

w Urzędzie Wojewódzkim i podległych Urzędach I instancji.

Wincenty Koczan technik w VIII st. sł. w Państwowym Zarz. Drogowym w Dubnie został przeniesiony w stan spoczynku z dn. 31 grudnia 1927 r.

Minister Spraw Wewnętrznych

poruczył z dn. 27 grudnia 1927 r. Pawłowi Kernowi podprokuratorowi Sądu Okręgowego w Łucku czynności Naczelnika Wydziału Bezpieczeństwa Publicznego w Woł Urz. Wojew. w V st. sł.

mianował:

Jana-Eugenjusza Bielskiego z dn. 17 grudnia 1927 r. do Urz. Woj. Woł. w VII st. sł.

przeniósł:

Zygmunta Robakiewicza Starostę w Krzemieńcu do Starostwa w Grodzie na takież stanowisko.

Adolfa Małuszyńskiego prow. urz. VII st. sł. z Wojew. Wileńskiego do Woł. Urz. Woj.

WOJEWODA

przyjął:

Leona Suchorzewskiego w charakterze kontr. prac. VII gr. upos. do Starostwa w Dubnie z dniem 1. XII. 27 r.

Karola Gruhna w charakterze praktykanta II kategorji w XI st. sł. do Starostwa w Łucku.

Stefana Paciejewskiego w charakterze kontr. prac. XII gr. upos. do Star. w Łucku.

Wandę Dąbrowską w charakterze kontr. prac. XII gr. upos. do U. W. od 1. XII. do 31. XII. 1927 r.

Zwolnił:

Aleksandra Pietkiewicza kontr. prac. XI gr. upos. z dn. 18 grudnia 1927 r. na jego własną prośbę

Ustaleni w służbie państwowej:

Marjan Gołębiowski Naczelnik Wydziału w V st. sł. został ustalony w służbie państwowej.

Urzędnicy VII st. sł.—Roman Woźniak, Władysław Sardecki, Franciszek Brzozowski, Jan Kościołek, Witold Maciejewski zostali mianowani referendarzami w VII st. sł. i ustaleni w służbie państwowej.

Jerzy Lisiecki urz. VII st. sł. został mianowany kierownikiem Starostwa w Kostopolu w VII st. sł. i ustalony w służbie państwowej.

Karol Pociecha urz. I kat. w VIII st. sł. został mianowany referendarzem w VIII st. sł. i ustalony w służbie państwowej.

Urzędnicy II kategorji w VIII. st. sł.: Wiktor Iwański, Kazimierz Sierakowski, Władysław Ogoński zostali mianowani referendarzami w VIII st. sł. i ustaleni w służbie państwowej.

Urzędnicy II kategorji w IX st. st. Janina Milewiczówna, Antoni Jankowski, Helena Guturb, Adela Snieżko zostali mianowani sekretarzami w IX st. sł. i ustaleni w służbie państwowej.

Urzędnicy rachunkowi w IX st. sł. Józefa Hollak, Aniela Karpińska, Antoni Zimmerman zostali mianowani kontrolerami w IX st. sł. i ustaleni w służbie państwowej.

JAGELLONICA

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIA.

Została zagubiona pieczęć okrągła parafji Maniewicze, pow. kowelskiego z napisem:
„Cerkiew prawosławna w Maniewiczach" z wizerunkiem krzyża pośrodku.

Na mocy decyzji Wojewody Wołyńskiego z dnia 24.XI 1927 r. L. 19275-Adm. została wciągnięta do rejestru gmin sekciarskich gmina Ewang.-Chrześc. w Porwańczach, gminy Podberezie, pow. Horochów,

Sołtys wsi Skryhołowo, gm. Brany, pow. Horochowskiego zgubił odznakę służbową.

Zagubione paszporty i dokumenty.

Unieważnia się następujące zagubione lub skradzione dokumenty.

Adamczyk Józef zgubił dublikat książki inwalidzkiej i legitymację Nr. 353/34973 wydane przez P. K. U. w Tarnowie,

Bakun Srul zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. we Włodzimierzu w dniu 28.V 1924 r. Nr. 1023.

Bleichman Fridel zgubił dowód osobisty wydany przez b. Starostwo Ostrogskie w dn. 16 marca 1923 r. za Nr. 1920.

Bukała Jakób zgubił zaświadczenie graniczne wydane przez b. naczelnika II rejonu, powiatu Rówieńskiego w dniu 12 marca 1922 r. Nr. 321.

Czułczyński Gabryel zam. w Dubnie, ul. Farna 4 zgubił 1] pozwolenie na prawo prowadzenia komunikacji samochodowej wydane przez Okr. Dyr. Rob. Publ. w r. 1927, 2] książkę rejestracyjną samochodu Nr. Wł. 9991, 3] pozwolenie na prawo prowadzenia samochodów za Nr. 51 wydane przez Okr. Dyr. Rob. Publ. w Lublinie; świadectwo przemysłowe wydane przez kasę skarbową w Dubnie i pozwolenie na broń palną [rewolwer] wydane przez Starostwo w Dubnie w r. 1927,

Dowhaluk Grzegorz zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Krzemienieckie w dniu 6 kwietnia 1922 r. za Nr. 3836.

Frydlender Sura zgubiła dowód osobisty wydany przez Starostwo Włodzimierskie w dniu 23.IV 1924 r. Nr. 776060/2051.

Fryszberg Szloma zgubił zaświadczenie Łuckiej Komisji Poborowej wydane dn. 11.V 1927 r. Nr. 358.

Gajewska Józefa zgubiła zaświadczenie graniczne wydane przez b. naczelnika II rejonu. pow. rówieńskiego w dniu 26.IV 1922 za Nr. 820.

Gaponowicz Wiera zagubiła kartę pobytu wydaną przez Starostwo w Zdołbunowie z dn. 6 lutego 1925 r. Nr. 2471/ill.

Granitsztejn Szmul zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Kowelskie w dniu 24 marca 1924 r. za Nr. 340647 Rej. 3648.

Gołub Onisij zgubił dowód osobisty wydany przez b. Starostwo w Ostrogu dn 4.VIII 1923 r. Nr. 43.

Gresko-Jaciuk Kuźmia zgubił dowód osobisty wydany przez Staroatwo Krzemienieckie w dn. 2 stycznia 1922 r. Nr. 42.

Goldberg Jankiel zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Kowelskie w dn. 19 marca 1922 r, Nr. 187.

Glatsztejn Owszyja zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Rówieńskie dn. 6.IX 1926 r. Nr. 734 S.A. Nr. 166934.

Juziuk Grzegorz zgubił dowód osobisty wydany przez Star. Krzemienieckie w dn. 18 marca 1922 r. Nr. 3094.

Katowicki Władysław zgubił poświadczenie wydane mu przez komisję poborową w Równem d. 25 maja 1925 r. Nr. 1256.

Komorowski Mateusz Grzegorz zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Krzemienieckie dn. 3.XII.1923 roku Nr. 6921.

Kagan Jta zgubiła dowód osobisty wydany przez Starostwo Kostopolskie d. 31.XII.1924 r. Nr. 13156.

Kagan Ruchla zgubiła dowód osobisty wydany przez Starostwo Kostopolskie w d. 31 XII.1924 r. Nr. 13155.

Klauza Franciszek zgubił zaświadczenie graniczne wydane przez Starostwo Rówieńskie w d 26.IV. 1923 r. za Nr 827.

Krotiuk Sergjusz rocz. 1903 zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Łuck.

Krzyżanowska Irena nauczycielka szkoły powszechnej w Rudce zgubiła legitymację służbową L. 1209.

Łopatyński Jan zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Dubno.

Łoszak Izydor rocznik 1891 zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Łuck.

Mandybura Jan zgubił zaświadczenie tożsamości wydane przez Urząd gminy Poczajów z dn. 1 lipca 1925 r. Nr. 4047.

Michałowski Klemens zgubił dowód osobisty z dn. 15 maja 1923 r. za Nr. 10996 ser. 324 884 i akt uznania obywatelstwa z dn. 17 stycznia 1923 r. Nr. 567/II./23 rej. 1255 wydana przez Starostwo Łuckie.

Misieluk Emiljan roczn. 1895 zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Łuck.

Myśko Nestor zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Krzemienieckie d. 26 stycznia 1925 r. za Nr. 10312.

Nowak Jan zgubił zaświadczenia wzór Nr. 27z dnia 15.IV. 1926 r. № 242 wydane przez komisję poborową we Włodzimierzu.

Oberkowicz Antonina zgubiła dowód osobisty wydany przez Starostwo Rówieńskie d. 26.II.1927 r. wzór Nr.II Nr, 772. S. A. 166972.

Pacak Teodor rocznik 1885 zgubił książeczkę wojskową wydaną przez PKU. Łuck w r. 1923.

Puc Paweł roczn. 1898 zgubił książeczkę wojskową wydaną przez PKU. Łuck.

Poślednik Józef mieszkaniec kol. Horodyszcze gm. Skalin pow. Dubieńskiego zgubił książeczkę wojskową wydaną w 1923 r. przez PKU. Dubno.

Romaniukowi Janowi roczn. 1901 skradziono książeczkę wojskową wydaną w 1923 r. przez I Baon Sanitarny w Warszawie.

Starkowski Andrzej r. 1888 zgubił książeczką wojskową wydaną przez PKU. Lwów w 1923 r.

Szaćuk Tryfon zgubił książeczkę wojskową wydaną przez Powiatową Komendę Uzupełnień we Włodzimierzu.

Stelcer Albert zgubił akt poświadczenia obywatelstwa wydany przez Starostwo Łuckie w d. 5 kwietnia 1927 roku Nr. 804/o rejes. 5016.

Semkin Pantelejmon zgubił książeczkę inwalidzką wydaną przez PKU. we Włodzimierzu d. 3 sierpnia 1923 Nr. 74.

Switer Paulina zgubiła dowód osobisty wydany przez Starostwo Rówieńskie d. 13 lutego 1923 r. Nr. 4513 S. A. Nr. 116013.

Słuk Bazyli zgubił książeczkę wojskową wydaną przez PKU. we Włodzimierzu w d. 15 kwietnia 1927r. za Nr. 289.

Słowiński Adolf zgubił zaświadczenie wojskowe wydane przez Starostwo Włodzimierskie dn.22.V.1925 r. wzór Nr. 27.

Sheybalowa Bronisława nauczycielka szkoły powszechnej w Zgierzu [obecnie w Krzemieńcu] zgubiła legitymajcę służbową Nr. 3361 wydaną przez Kuratorjum Łudzkie.

Szostacki Karteluk Flor zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Krzemienieckie w d. 6 marca 1925 r. za Nr. 10868

Waszczuk Paweł zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Dubieńskie z d. 11 sierpnia 1925 r. Ser. A. Nr. 037457 rej. 6852 wzór I.

Wojner Szmul zgubił dowód osobisty wydany przez Starostwo Łuckie d. 17 września 1921 Nr. 4757

Wagner Adam rocznik 1893 zgubił skiążeczkę wojskową wydaną przez PKU. Łuck.

Wojtak Paweł zgubił poświadczenie obywatelstwa wydane przez Starostwo Włodzimierskie w dniu 22.XI.1927 roku Nr. 818/27.

Druk. Państw. Łuck, 2741 19.I.28. 270